

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Ş İ İ R

ERGİN GÜNÇE

Türkiye Kadar Bir Çiçek

Toplu Şiirler

YKY

Yayı Kredi Yayınları

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

TÜRKİYE KADAR BİR ÇİÇEK

Toplu Şiirler

Ergin Günçe (*Giresun, 12 Şubat 1938 - Ankara, 16 Ocak 1983*). İstanbul Erkek Lisesi (1955) ve AÜ Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni (1960) bitirdi. ODTÜ İdari İlimler Fakültesi'nde ekonomi asistanlığına başladı. Daha sonra İngiltere'ye giderek London School of Economics'te makro-mikro ve ileri iktisat teorisi alanında lisansüstü (1964), Paris'te doktora çalışması yaptı (1966-68). Dönüşünde tekrar ODTÜ'deki görevine başladı. Paris'ten Ankara'ya gelirken Esenboğa'da düşen uçakta 47 yolcuyla birlikte yaşamını yitirdi.

1960'tan başlayarak şiir ve eleştirilerini *Yelken*, *Değişim*, *Papirüs*, *Dost* gibi dergilerde yayımladı. Ayrıca *Sosyal Adalet* ve *Ant* dergilerinde siyasal makaleleri yayımlandı.

Yapıtları: Şiir: *Gençölmek*, Ank.: Dost, 1964; *Türkiye Kadar Bir Çiçek*, (bütün şiirleri) İst.: Can, 1988.

ERGİN GÜNÇE

Türkiye Kadar Bir Çiçek

Toplu Şiirler

Yapı Kredi Yayınları - 4145
Şiir - 321

Türkiye Kadar Bir Çiçek - Toplu Şiirler / Ergin Günçe

Kitap editörü: A. Adnan Azar - Güven Turan
Düzeltili: Filiz Özkan

Kapak tasarımı: Nahide Dikel

Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Başkent O.S.B. 22. Cad. No: 6 Malıköy / Ankara
Tel: (0312) 640 16 23
Sertifika No: 268867

1. baskı: İstanbul, Haziran 2014
ISBN 978-975-08-2966-6

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2014
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 142 Odakule İş Merkezi Kat: 3 Beyoğlu 34430 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İçindekiler

GENCÖLMEK

- 11 • Geri Dönen Uzun Yaz
- 12 • İhlamur Korusu
- 15 • Anı
- 16 • Özlem
- 18 • Sarışın Ağıt
- 19 • Recep Doğmakla Kırk Yaşında
- 21 • Bir İntihar İçin Müzik
- 24 • Yokuş Kasaba
- 25 • Gencölmek
- 26 • Kara Kelebek Defterim
- 27 • Yangın Çiçeği
- 28 • Evde Kalmış Kızların Masalı
- 31 • Eski Bir Elyazısı
- 32 • Samyeli
- 34 • Şapkamda Yağmur
- 35 • Yirmi Yuvarlak Sigara
- 36 • Eski Mustafa
- 37 • İkinciye Mandalinalar
- 39 • Gitmek
- 40 • Elmalı Ay Kahverengi
- 41 • Basri Dede

- 43 • Bir Korku Temi Üstüne İki Masal
- 45 • Attan Düşen
- 46 • Bir Delinin İçli Şarkısı
- 47 • Kırmızı Saçlı Çocuklar
- 48 • Mandolin
- 49 • Kıyıda Ölüm
- 50 • Göl
- 52 • Bir Kral mı Önemli Bir Kedi mi
- 54 • Adsız

TÜRKİYE KADAR BİR ÇİÇEK

- 57 • Türkiye Kadar Bir Çiçek
- 60 • Mayıs Günleri İçin Ağıt
- 64 • Eski Şiir
- 67 • Şehirli Şairler Antolojisi
- 71 • Yargı Yöntemi Dersleri
- 74 • Bu Tanrı Dedemden Kaldı Bana

- 77 • Ortalama Bir Tacir İçin Kurnazca Öneriler
- 83 • Bir Celladı Tanımak İçin İlk Akla Gelen Sorular
- 85 • Sen Nerdesin, Yargıçlar Nerde
- 88 • Bayrama Gitmeyen Üç Çocuk
- 92 • Cinayet Kasidesi
- 93 • Blöf
- 94 • Yemen Türküsü Cinsinden Bir Sıkıntı
- 96 • Tutuklu Gençler Arasındayım
- 100 • Bir Yaz Ölümüne Hazırlık
- 104 • Bir Temmuz Gelini Toprağa Verildi Bugün
- 105 • Olmak ya da Vurmak Öldürmek
- 107 • Paris Bildirisi
- 108 • Ben Uzağa Giderken Dadal Uykuda Olacağı İçin
- 111 • Uzaktan Bir Davul
- 113 • Kuş Sesleri Ovalara Yayılır Hafız Burhan...
- 116 • Saçmasapan Bir Şiir
- 118 • Kış Dörtlükleri
- 126 • Yaz Dörtlükleri
- 134 • Alfabe İçin Bir Ağıt
- 136 • Geride Kalmış Bir Çocuk İçin Gazel
- 137 • Limon Rengindeki Ergin Konusunda...
- 140 • Orta Yaşlı Bir Yazarın Cumhuriyet Bayramı...
- 142 • Cemile Hanıma Son Gelen Fotoğraflar Üstüne...
- 144 • Çocuklar İçin Faşizm
- 145 • Bir Salı Günü Boyunca
- 147 • Çocuk Yılı Törenleri Kapanış Söylevi
- 149 • Eski Bir Fotoğraf İçin Kısa Gazel
- 150 • Ankara'da Bir Bahar Gününü ve Bazı Duygularımızı...
- 152 • Son Günlere Dair Mırıltılar
- 154 • Bir Yazdan Geride Kalan Hıştırtılar
- 156 • Soğukta Gitar Çalan Çocuk İçin Şiir
- 158 • Hece Vezniyle 'Keder'
- 159 • Dersimiz Aşk Çünkü, Söylemişim
- 160 • Bir Dostu Ölü Götürmek
- 161 • Tevfik Abi'nin Kendisi ve Eski Bir Fotoğrafı
- 162 • Yaşamın Mor Kâğıdı İçin Bir Şiirimiz
- 164 • Bir Tanıtma Yazısı
- 166 • Küçük Bir Tarih Dersi
- 167 •
- 168 • Çocuk Şiiri
- 169 • Kalbim, Emekli Bir Avcısın Ormanda

**GÜNLERDEN EYLÜL,
AYLARDAN
ERGİN GÜNÇE**

- 173 • Bir Ay Batışı İçin
Gazel
- 174 • Bir Ay Batışı İçin
- 175 • Gazel
- 176 • Mor Bir Ay İçin
Gazelimiz
- 177 • Gazel Tarzı
- 178 • Gömme Töreni
- 180 • Bir Mesnevi
Başlangıcı
- 181 • Durup Dururken
Söylenen Sözler
- 183 • Hızla Eskiıyor Yüzüm
- 185 • İbrahim Kehribar
- 187 • Stammheim Dörtlüğü
- 188 • Osmanlı
Demokrasileri
- 89 • 1948 Yazına
Güzelleme
- 191 • Günlerden Eylül,
Aylardan
Ergin Günçe
- 192 • Kış İçinden Sözler
- 193 • F/M Parkında Bir
İkindi Sonudur
- 194 • Yontma Bir Taş
Devrini
- 195 • Ev Hâli
- 196 • Söyle Beni
- 197 • ...

GENCÖLMEK

Birinci Basım: 1964, Dost Yayınları
İkinci Basım: 1988, Can Yayınları

GERİ DÖNEN UZUN YAZ

Azala azala yıkanan bir güvercin aklığı
Şimdi sıra bekliyor o uzun yazda

Akrebin soktuğı yerler şiştikçe
Uykularımda kendini yitirmiş bir anne

Ben yeni bir çocuk oldum elmalar asılı her yerimde
Uzun yaz dallarda kendine bir şeyler ekler
Bizim Engin, denizleri sayıp dinlenir gözlerinde
Ben yeni bir çocuk oldum, tüneyen kuşlar yüreğimde

Okşaya okşaya başımı o uzun yaz bucağı göğü
Bir nice zaman sonra yeniden üstümüzde

Artık dönülecek yollar bir yangınla örtülüyor
Uzun yaz yalnız şimdi akasyalarında yalnız
Çocuklar girer kollarına.

IHLAMUR KORUSU

Arıların bıktığı iri güller
Yağmur unutulmuş bir günü getiriyor
Sessiz bir ikindi ıhlamur korusunda
Ağzımda kuru papatyalar.

Uzakta sarı bağ toprağı
Bir manavı hatırlatan.

Aklında arılar olurdu
Gözü denize aktığı zaman
Bir masal hemen uydurur anneler
Görseler ince sakallarından.

Suratını şurda burada unutan
Çılgın bir adamdı her zaman.

Alnına ıslak bir mendil saran
Ya deliyi, o yaz içlisi kurnazı
Nerede unutmuş kimbilir rüzgâr
Geçmiyor artık buralardan.

Belki bir gölgedir şimdi o
 Ürkek ve yorgun alaycı çocuklardan.

Omuzları güz hırkaları
 Dolardılar ıhlamur altlarına
 Elleri kanaviçe gergef
 Yüzlerinde bu yaşların kuşkusu.

Unutkan bir güz leyleğiydi elbet
 Üstlerinden denize geçen.

Bir sabah parmağını kestiği
 Sedef çakı elimde yine
 Oraya koşar arar bulurdum
 Okul dağıldığında bıkkın dünyadan.

Üzümleri arılı ihtiyarın
 Ölümünde dalgın yüzüm.

Parmağını kesiyor emiyorum
 Buğday mevsiminin sonu
 Ne kadar sildimse çıkmıyor
 Yumuşak kanıdır dudaklarımda kalan.

>

Şurda bir yerde oturuyordu
Ağzında karanfil gibi bir şey.

O, omuzunda kül gibi saçları
Tahtadan bir fare, bir de balık
Bütün yaz uğraştı ve başardı
Tahtadan bir kedi, bir de deniz.

Berberin aynasında birden geçti
Kim bu denize doğru koşan.

Berbere gelince, berber amcam
Asma balkondur dükkânın yukarısı
Olanları anlatıyor şimdi amcama
İhlamur dallarına asılı kanaryası.

ANI

Sabahın horoz sesi ve nalın
Değmemiş göğsüne açılıyor pencерem
Odama ilk giren ışığa
Kanım kaynıyor.

Birazdan öksürük sesleri
Geçmeli serin sokaktan
Çocuklar sabahın türküsüyle
Dışarı uğramalı.

Düşüncemde kafdağı
Dudaklarımda bir düş bir kuruntu
Acıları başlıyor arkadaşların
Sanki daha dün ölmüş.

ÖZLEM

Sokak lâmbalarını tanık gösterebilirim
Yalan söylemem zaten keyfim de yok
Unuttuğum şeylerin adları
Saymakla tükenmez.

Işıkları örtme gelinim
Ay buluta sığmaz olur
Bulutlar yağmura sığmaz olur
Birgün çıkar gelirim.

Çamların ve çobanların
Kurtları dağdan bıraktığı gün
Ben de bu dünyadan çıkmış olurum.

Bir yangın başladı bayram gecesi
Çocuklar çılgın eğleniyordu
Akşamlara kadar düşündüm
Aklım adıma gelmiyordu.

Güneş uzun günlerden öylesine yoruldu ki
Öylesine yoruldu ki hayata karşı sevgi
Çılgınlığı unuttu bütün çocuklar
Kapılar ardına dek kapanıverdi.

Sokak lambalarını tanık gösterebilirim
Yalan söylemem zaten keyfim de yok
Özlediğim şeylerin adları
Saymakla tükenmez.

SARIŞIN AĞIT

Yürekleri iyi teyellenmiş terzi kızlar
Bazan oynayarak o uzun gözleriyle
Yanlış bir İzmitte başlar türkülerinde.

O kadar çocuktuk ki ölümler çemberi peşinde
Alıp götürürlerken dizlerini taze kanamış
Oturup yıldızları dizen yerlerine
Saat dörtleri bulur gidip yatmaları.

Yürekleri Egeye kadar o kızlar
Kırmızı fistanlarla rıhtımı boyarlardı
Bütün güzelliklerini takıp yanlarına
Ağızlarını bademler, kavunlardı.

O, sarı saçlarını nerden edindi
-İsveçli gemicileri unutmadık-
O, kül gözlerini nerden buldu
-Kedileri aklımızda-
Hiç doğru değil bu yaptığı ölmek
-O cambazı unutmadık-

Yürekleri iyi teyellenmiş kaptan kızları
Yürekleri çok kere gemi fenerlerinde
Yanlış bir oğlanı sayıklarlardı.

O kadar çocuktuk ki ölümler
Okuldaki bir şarkıya başladı.

RECEP DOĞMAKLA KIRK YAŞINDA

Soluna dönünce bitiveren o sıcak çocuk göğüne
Atına binip girdi kırk yaşında.

Şurda atlarını güneşe tutuyor
Koşarak askere gitti yaşı tam kırk.

Atladı eyere ve üzülmeden doğurdu anası yavaşça
Kendini Recep diye tanıdı bir de baktı kırkında.

Baktı ki az kalmış güneşi elleri suyu
Sağında çimdik atarak çizdiği gülünç bir arap tayı.

Geriledi Ankaraya, Merzifona kadar
Atını karanlığa takınca uçtu, uçtu.

Üç gün uğraşılın kar artık yoruldu
Kardan çocuk olup okula gitti, işte o yıl.

Recep doğmakla kırk yaşında annesi yirmibeş, yirmialtı
Daha doğduğu gün çöle kaçmaya kalktı.

Kadın onda, kumar, sigara onda
Utancından kim olsa bindirip götürürdü.

Şımarık, kuyularda kıkır kıkır gülerken o
Herkesin ağzında bir soru.

Güneş suçlu olduğunu anlayınca
Bıraktı ilk işini, Mısır Çarşısına çırak girdi.

Ben ortada kaldım, Recep kırk yaşında
Recep ortada kaldı.

Çirkin yüzünde nakış döğme güller var
Sahici bir adam gibi ütülü pantolon giyer.

Yemeklerden dolmayı. İçkilerden rakıyı sever.

BİR İNTİHAR İÇİN MÜZİK

I

Kardeşini arıyor yanlışı bir çarşıda
O kadını tanırım deliydi çocukluğumda
Bir Mayıs günü ak hindimizi
Odur öldüren ısıklaya ısıklaya

Bir dev çiziyoruz kireç duvara
Ben biliyorum çok yakışacak
Papatya takınca kulaklarına.

Bir dev otururdu dağların arkasında
Boğulsun boğulsun çocuklar şarkısında
Dedesini görmüş ava çıktığında geçen kış
O da ablama anlatmış ve ablasına
Sonra bir boynuzu öttürüp kaçmış.

Kömürle çizdik kilisenin duvarına
Gökte uyuyan bir kahlakadır
Rüzgâr ısırır bu yanaklarda.

II

Onu bahçede uyuyor buldum, havuz başı, balıklar
İkinci, yapraklardaki kan ve kedisi
Önümüzde yüklü bir kış var.

Nerden bilirim ipek gömleğime bir kelebek konsa
Koruda, ıhlamur korusunda bir tüfek sesi
Biri bir haber getirir, bir güvercin döner damda
O gelir bir karatavuk ya da keklik parmaklarında.

Kan şerbetleri, bol öğle uykusu, deniz, denizde boğulanlar
Bütün gün satranç, hiçbir yere gidememek
Yorucu bir yaz geçirdik
Önümüzde yüklü bir kış var.

Okulun ilk günü o geldi-mis gibi saten göğüslüğü
Kurşun kalem kokusu, herkes utanıyor birbirinden
Öğretmen yaşlanmıştı, günlerce yaz öyküleri anlatıldı
Biz onunla hep gölgede konuştuk.

Bana devleri öğreten odur ninesi bütün masalları bilir
Gözlükleri de karagöz perdesi gibi
Şurda balkondaydı o gün – elinde yelpaze
Akşamüstü erikten dönüyorduk.

III

Geçen gün uğradım dağdan yeni gelmişim
Takıldı annesi yine bıyıklarına
Elmanın dibine oturduk, havuz başına
Kahve öğüttük, babamın ölümünü anlattım
Ekmek ufaladım kırmızı balıklarına.

YOKUŞ KASABA

Ben burda onu aradım kimdi nerde tanışmıştık
Her şeyi gömdüğümüz o ılık güneş
İlkin mintanımı yırttım bir çalılıkta
Sonra dalgın kalabalıkta dolaştım

Orda silah atılır tutulan aya
Çingeneler geçer, dağ köyleri
Çökelek indirir, yapığı kavurma
Ve dişli kar, o uzun ova yazlarına

Şimdi vapurdan insem kimse tanımaz
Yollar daralmış okul da küçülmüştür
Yoktur bizim eşek otlakta, arkama dönsem

Biber dizmişler mi tarhana sermiş kimler var
Sokaklarda akan rakılı duman
Akşam olsa ararlar mı
Koşup bahçelere saklansam

Burda bütün gün bakındım şubattı
Parklarda simit yediğim o yalnızlığa
Eski gözlerden biri, eski seslerden

Bari şurda tavşan kanı çay olsa.

GENCÖLMEK

Ay mıdır kar mıdır pencerede
Boğulmuş çocukları martılara taşıyan
Kara köpek karşı kıyıda uluyor
Bence o çocuk öyle gülmemeli

Atları çayıra saldım diş kamaştıran erik ağaçları altına
Nisan toprağı kalbimde ağarıyor
Bence o çocuk öyle gülmemeli
Şimdi bir kadın çay demlese

Bahçemdeki korkuluk nar ağacıdır
Erken ölmüş, iyi giydirilmiş
Sular soğuyor ovada duran ince gölgesinde
Büyük ateşler, kuytu köyler gibi

Alınlarına vişne çiçekleri yağan
O kızlar, delikanlılar ve lohusalar
Oyulmuş bir bebektirler ıhlamurdan
Kestane mangalları, masallar, talikalar

Ölüm alışsın artık bize
Bir dans gibi bahçemize gelsin
Gelsin otursun ılık minderimize

Bence o çocuk öyle gülmemeli
Ay kar gibidir pencerede

KARA KELEBEK DEFTERİM

Bütün yaz yaban balı dağlarda ekşidi
 Yaz ne kadar yorulur güller ne kadar yorulur
 Güçlkle uyanılan bu kuşluk vakti
 Herkes bir başka göğün altındadır
 Çocuklar bile bırakmaz geride gözlerini

Ölü beyazlığıyla bir tavuk sokakta
 Yalnız bir ağlama çevrede avlu boş
 Bir kuş ölse yerinde duyuyorum sanki

Çocuklar neredeler tüfekleriyle
 Nerdeler neredeler tüfekleriyle

Yangın yerinde bulduğumuz gümüş paralar
 Artık bir neşe vermeyecek bize aşta
 Ölü bir kartalla yüzen durgun sular

O da vurulunca gök pek boşaldı
 Tanrı güneş çözüyor üstümüze bayrağını
 Bir kanlı yaprak oluyor şimdi sıramda
 Ağlama defterimde kuruttuğum
 Kara ova kelebekleri

YANGIN ÇİÇEĞİ

Elinde derin çiçekler açacak
Bir yangından koparılan
Tavuklar gezmiş gibi karda

Odanda ikindi ışığının kuşları
Uçuşan rüzgârla perdelerinden
Haliya duvara vazoya konan
Alnına mavi gözlerine konan

Yoksul parklara halk çiçekleri serpen
Bir rüzgârın parmaklarıdır
Yaz günlerine martılar serpen

Büyüyüp küçüldükçe deniz pencerede
Taranmış saçlarıyla parmaklarında rüzgârın
Korku, sıcak yanaklarında bir leke

Solup ellerinde yangın çiçeği
Yakında ölümün çiçekleri açacak
Halıdan su içer gibi geyikler

EVDE KALMIŞ KIZLARIN MASALI

I

Sonraya bırakılmış güzel günler varken
İçlerinde mavi bir çocuk da vardı

Zaman mor otlarıyla eriklere başı değerek geçer
İçlerinde sinsi bir kedi vardı gülerken

Durgun günler saçlarını bütün aka boyuyor
Kaç yıldır bilirim çil bir horoz taşırlar gözlerinde

Çocuklara söğüt düdükleri dağıtırken iyi bilinen mayıs
Bir ses uyur kulaklarında elmalar çürüten

II

Bir gün sen çiçek açmış limon ağacı
Onlar üzülür açıp yüreğini gösterirsen

Bir horoz, bir kedi, bir ev birikir içlerinde her yaz
Her yaz: bir buğdayla başlayıp bir yağmurla biten

III

Bizim oralara da uğrarsa birgün ölüm
Açarlar o üç kız pencereyi

Yüzlerinde ince bir gülümseme
Limon çiçeklerine eğilir gibi

ESKİ BİR ELYAZISI

Alınıp oyuncak yapılan
Kartal tüyleri uçuşur
Ne zaman bir rüzgârı açsak

Güneşi tuğla mezarlıkta
Oynarken kaybolan o eski
O gülünç kıravathlı ağabeyiler

Duru göklerine kasabanın
Çıplak horozuyla koltuğunda
Bırakılmış genç bir deli

Öğrenilir kayboluşları uzak gizli
Bozulmuş bağlardan koparılan çiçeklerin
Kurutulduğu defterlerden

Çine gitmekse dilekleri
Gemiler porselen tabaklarda
Gidilen bir yer midir Çin
Ölünen bir deniz midir yoksa üzerinde

Ölümü andıran kumral deveci
Tütün yüklü develeriyle
Gölgesi basma perdelerde

Alınıp gece yapılan
Kartal tüyleri uçuşur
Ne zaman bir rüzgârı açsa değirmen

SAMYELİ

Onat Kutlar için

Akdenizin en çok deniz olan yerlerinde
O şimdi kız sesleridir
Ne zaman saçları girse odama

Çıkıp görününce mavi yaz günü
Işığın usulca aktığı dar kapıdan
Kedimin tüyleri kitaplarım uçuşur
Anlarım odur, samyelinin ellerinden

Gül bahçesinde ılık kokularla doyup
Eski masal dilindedir annemden
Ne zaman uyuyup kalsam bu kuru bahçelerde
Okşaya okşaya yüzümü lekeleyen

Bir dudağı dağlarda bir dudağı Akdenize uzanır
 Akdeniz henüz deniz bile değilken
 Ebemkuşakları gömülürüm apansız
 Ne zaman geçse yüzü samyelinden

Diri memelerine çiçekler dizer
 Avuçlarında o keskin kına
 Ne zaman uzanıp daldıysak kumsalda seninle
 Dilimiz tuz göğsümüz samyelinden lekeler

Bak lekelenmiş resim defterimdeki beyaz ay
 Samyeli yanaklarına çelenkler örüyor
 Buğdaylar kızartıyor uzun yaz günlerinden

Bahçeler tarlalar ay ben ve güneş
 Şunu biliyoruz ki artık iyiden iyiye
 Esen samyelidir ağustos kuşluklarında
 Ne zaman geçse yüzün Akdenizden, Akdenizden

ŞAPKAMDA YAĞMUR

Şapkamda yağmur içli bir şarkı söylüyor
Nasıl da söylüyor dudaklarıyla
O zenci gökyüzünün yıldızları ötmüyor
İşimiz artık ıslanmış horozlarla

Küçük adımlarla inmiş şehrin batı kapısından
Şaşırtmış annemizi kocaman gözleriyle
Uykusundan etmiş keçileri oğlakları
Yollarda uygunsuz açık saçık yatan

Ben bir gün bu kasabadan giderim
Yağmur da benimle gelir mi bilmiyorum
Şapkamda yağmur içli bir şarkı söylüyor
Oturmuş şapkamda şarkıyı dinliyorum.

YİRMİ YUVARLAK SİGARA

Karanlık gözlerinde bu kötü balık
Ne kadar güzelsin teyzen çıldıralı
Ben de o denize çoktandır gidiyorum
Uyanıp her gece uykudan ve bir çıra yakıp

Kazağımdaki tayların
Artık suya inme vakitleridir
Kardır sonu bu rüzgârın

O kızıl tarlanın yanında buluştuk
Deniz kimbilir nerelerdedir
Ekinleri dinledik. Kanımızdır şimdi
Bir delinin gözleridir dağlarda uçan çiçek

Güz güneşi, yüzümüzü yakan
Bütün deli teyzeler ölü horozlar
Alfabemde kuru bir yapraktır

Gece, trenlere bıldırcın yağıyor
Kardır sonu bu rüzgârın
Yarın kış gülleri açacak
Şapka giyeceğiz soğuk karanlıklarda

Şimdi büyüdüm çünkü sigara içiyorum

ESKİ MUSTAFA

Karşıda gün bitimi eski Mustafa
 Cebinde bir yirmibeşlik eski Mustafa
 Oturmuş ellerini sayar hep iki bazan da üç
 Güneşi kadına benzetir salkıma benzetir
 Koparır üzümleri tane tane

Bu nasıl adam böyle dişim ağrıyor görünce
 Bir ayağı burda diyelim ya öteki ayağı
 Bir madalyon için düşmüş savaş yollarına
 Doğrusu başka ayağı da yok ya

Uzakta gün batımı eski bir plak gibi hep aynı gramofonda

Eski Mustafa bir tütün daha sardı
 "Elbette" sarar "şu manzaraya bak hoca"
 Onun da yüreği var bana kalırsa

Ben tam kırkyedi Mustafa tanırım
 Onun kadar Mustafa görmedim daha.

İKİNDİYE MANDALİNALAR

Gülseren için

Kocaman yüreğimi süsleyen samyeli
Uykudadır şimdi bütün çerkes çocukları
Atlar kışıyor neremde kimbilir atlar kışıyor
Zaten beni, çingeneden aldılar
Ben kötüyüm babam karaduta bağladı

Köpeklerimi vurduğunda bir tren aradım
Üstlerine çam örttüm bildiğim kadar
Toprak bir gün sonra da kımıldıyordu

O yaz zaten deliydim bir bahçe
Herkes bilir incir ağaçlarımı

Cumartesi bayrak direğindeki baykuş
Gerçi bütün ötüşleri çıktı
O sabah avluda oturdum mızıkam bozuk
O, arada, uçurtmaya kadar süzülüyordu

Bütün gün ne oldu da görünmedi
Birazdan gelir cebinde mandalinalar
Üstümü örter, ıhlamur kaynatır
Hastayım gözlerimde, dizer alnıma saçlarımı

Benim yüzüm çerkes yüzüdür
Öğünür eğlenirken samyeli kulaklarımla

Nişanlısını uzak bir yere götürmüşler
"Herşeyibilirim ama" dedim, o zaman ağladı
Ey göklerde boğulan uçurtması
Hepsinden beyaz ve en yüksekte

Saat kulesine her zaman tünemezdi
Birşeyi doğrulamak ister gibiydi bu pazar
Baktım göğü dolaşır, sarı kafarnı kaldırıp
Yağmur üçümüzü ovada yakaladı

Kim indirmiş o usta baykuşumu
En güzel ölümü bana saklardı

GİTMEK

Gidip başbaşa dinleniş serin bir sabah
 Kuru mum çiçekleri kulaklarında
 Bir faytonu durdurarak çekip gidiş
 Nerdeyse öğle, deniz, kıyı bir yol ve kule

Çoban köpekleri, durgun sularda uyuyan ses
 Nerden bu ağlayış ki annem kadar eski
 Hüzne bir türlü yakışmayan ağzımda
 Nerdeyse öğle, deniz, kıyı bir yol ve kule

ELMALI AY KAHVERENGİ

Biz daha doğmuş sayılmazdık
 Şimdi de sayılmayız ya
 Bir filimiz vardı kapımızda
 Üstüne çıkıp elma çaldığımız

(Annem bu masalları daha dinlerken sadece)

Tuhaf bir ay vardı kahverengi
 Ormanı dolaşır dururdu deli bir kolcu gibi
 Tekir bir kedi
 Onu vesaire sanırdı
 O kedi de öldü geçenlerde

Biz trenle inerdik bazan şehre
 Şehir de vapurla başka şehirlere giderdi
 Birisi bir borazan yitirdi ormanda
 Borazan şimdi Bay Ayın dudağında

Babam da diyor ki oradan ince saçlarıyla
 Boşunadır bu ayın ötmesi boşuna
 Biz elma çalarken babam görmüş
 Babam daha neler görmüş oysa

BASRİ DEDE

Tül yüzü ince yüzü
Dağılır düşününce biraz
Naftalin kokan ceviz sandıkta
Uyur kahverengi fotoğraf

İçerde yatıyor gibi
Bir haftalık sakalıyla
Bahçeye ayvalar dökülüyor
Kalkıp onları toplasa

Damların üstünde dönüyor
Dönüyor yorgun baykuşlar

Atlı karıncalar mı
Zaman mı eskiyen çingiraklarda
Yüzümde temmuz günlerinde
Tuttuğu ılık ayna

Okul dönüşleri yine o
Cebinde üzüm leblebi
Ateş mi yakıyor boş arsalarda
Bilmem tanınır mıydı gözlerinden

Damların üstünde dönüyor
Dönüyor ardıc kuşları

Karanlık kış parklarında
Usulca içiyor sigarasını
Ayva dalları altından geçiyor gibi
Soğuk bir yağmuru kurutarak saçlarında

Tül yüzü ince yüzü
Dağılır düşününce biraz
Naftalin kokan ceviz sandıkta
Uyur kahverengi fotoğraf

Damların üstünde dönüyor
Kirli güz kuşları

BİR KORKU TEMİ ÜSTÜNE İKİ MASAL

I

Kamburun biridir o, alçı gözlü
 Gülerek uyandırır bir öğle uykusunda
 Ilıktır çiçek bardağında su
 Güneş halıda kedilerin karnında

Dağıtırken raflarda kuruyup kalmış
 Limon yapraklarıyla korkunuzu siz
 Odur çalar bir çalgı gibi
 Odundan yapılmış kapınızı

Atı mıdır kişneyen öksürüğü mü
 Odayı dolduran bu boğuk şarkı
 İrkilir dönersiniz birden
 İnce bileğiniz parmaklarında

II

Gecedir şimdi üşüten boynunuzu
Bodur çam ağaçları altında
Kesilirken kara bir tavuk

Kocaman aylarla doluyken bütün
Arkadaş avuçlarındaki durgun sular
Bir kamburdur dağılan
Avucunuzdaki yağmura

Dalarsınız artık gecedir bir kuyuya
Bir taş atıp titretirsiniz
Yorgun ve beyaz boynunuzu

ATTAN DÜŞEN

Yalnız ben miyim üşüyen
Morarırken deniz ayaklarımda – Ekim, Kasım
Duymazlıktan gelerek annesini

Çiçekleriyle süslü atı boş
Ölüyor şimdi bir derede
Rüzgâr dallara asıyor şapkasını

Kâğıt fenerlerle yalınayak
Başlar bir dağ marşı
Küçülür gerimizde orman

Ağzı üzgün bir demirci şarkısı
Koyu saçlarında güneş – Ekim, Kasım
Duymazlıktan geliyor annesini

Yüzü al olsa da keşki yanaklarında
Sıcaktır öğledir ikindidir güzdür
Yalnız ben miyim üşüyen
Çıplak. Dağılırken hüznü göğse

BİR DELİNİN İÇLİ ŞARKISI

Aşağılardan yukarılara boşanan yağmur
Ayaklarımı gıdıklar bütün gün
Yağmur. Onu insanlar öyle tanır
O çok daha başkadır yağmurdan

Şimdi karanfil denilen o kırmızı
Eskiden yayla tavşanında kandı
Alıp karanfil takmışız yakamıza
O çok daha başkadır karanfilden

Aşağılardan yukarılara boşanan yağmur
Kanatlarına takılıp yükseltir kırlangıcı
Dünyaya orta çağdan sonra gelen kırlangıcı
Bütün bunlar kalbimizi bize başlatır

Yağmur: Onu insanlar öyle tanır
O çok daha başkadır yağmurdan

KIRMIZI SAÇLI ÇOCUKLAR

Aşı boyalı evlerine kasabanın
 Bir ay doğar al yanaklı
 Kurar kınalı ninem semaverini
 Al yanaklı aya karşı

Ay. Denizde bir portakal

Nar çiçekleriyle aydınlanan bir eylül
 Kasabanın kırmızı saçlı çocuklarından
 Bir ıslık göğse resimler çiziyor
 Kuşlar konuyor dudaklarıma

Gök. Büyük bir soru işareti

Nerdesin eski gelin böceği
 Bomboş duruyor çocukların
 Parmak uçlarındaki pembelik
 Kuşlar kalkıyor dudaklarımdan

Karanlık. Sigara yüzüme yaklaşıyor

Donuk sarı kum kıyılara
 Ölümü yazmışlar renkli çakıllarla
 Kasabanın kırmızı saçlı çocukları
 Uyanıp portakal uykularından

MANDOLİN

Eski bir mandolindi ölümdü anlatılan
Kır kahvesinde çocuklara çalardı
Temmuz örerken evini sarmaşıkla

Çan çiçekleri göğsünde kuru kalbi
Serilince bahçeye rakı sofrası
Kucağında mandolin, mandolin ve parmakları

Ne yalnızlık kalır ne aşk
Ne gizlice bildiği av şarkıları
Ay dudağında kuruduğu zaman
Ve ne zaman görse çocukları

Serin yaz geceleri penceresinden
Balkona akınca gölgesi
Saçlarında deniz ve uçuşan şapkası
Eski bir mandolindi ölümdü anlatılan

Şimdi kış ve uykusuz çocuklar
Uzak bir mandolin kulaklarında kalan

KIYIDA ÖLÜM

Ölürken görünmesin diye
Yumar sımsıkı gözlerini
Öper kendi dudaklarından

Güneydeki deniz aldırılmaz buna

Bir yaz şarkısı, hüznün
Ayva çiçekleri ak dallarda
Eğik uçan deli kırlangıç
Yaz günü kimsesiz sokaklarda

Güneydeki deniz aldırılmaz buna

Saat beş. Penceremi açtım
Bir kına gökyüzüne yayılmış
Horozlar ötüyor kaba yağmurda

Güneydeki deniz aldırılmaz buna

Ölürken görünmesin diye
Yumar sımsıkı gözlerini
Öper kendi dudaklarından

GÖL

Gölü turnayla doldurunca batı yeli
Yüzün daha bir yüz oluyor kavaklarda

Ne kadar güzeldiysen o kadar uzaklardan
Gözlerin deve dikenleriyle kanıyor
Olgun çiçeklerin serinliği
Arkana dönecek olsan

Kiraz dallarında ılıklaşan göle
Yıldızlar getirilip çizilmiş uzaklardan
Vişne çürüğü
Entarin sularda

Yıllar kartal sürüleriyle doğudan batıya
Yaz sonbahar ilkbahar kış
Kaldırıp gitmişsin gri gözlerini gölden
Yüzün kavaklarda daha da büyümüş

Kimse atını burdan sulamıyor
 Çünkü hâlâ çocuktur yüzün büyüyen kavaklarda
 Kimse atını burdan sulamıyor
 Ağzın çakıyla oyulmuş adın mavi bir kamayla

Buralarda tatlı bir korku dolaşıyor yas gibi
 Taylarla yağız taylarla fidanlar ile ve
 Yüzün kocaman bir çocuk şimdi kavaklarda

Göle batı yeli dadanıyor
 Güvercin uçuyor sanki kanatlarında
 Ve üzgün güz iklimleri sarılığı
 Özlemi oyuncak sanan çocuklarda

Entarin sular vişne çürüğü
 Yıllar kartal sürüleriyle doğudan batıya
 Yaz sonbahar ilkbahar kış
 Dallarda yüzünün şarkısı söylenir

Gölü batı yeliyle doldurunca güvercinler
 Yüzün daha bir yüz oluyor kavaklarda

BİR KRAL MI ÖNEMLİ BİR KEDİ Mİ

Gecenin bu ucunda yalnızlığından
 O kedi bir krala bakıyor ağzı yeni süt
 Daha dün doğmuş daha tüyleri kokuyor
 Durmuş koskoca krala bakıyor

Kediler krala bakınca akşam basarmış ortalığı
 Ben böyle düşünmem akşamın belli saatleri vardır
 Çoğu bir kedi gibi pencerede ölüyor
 Yüreksiz sevişirler dudakları lâle sanki
 Sanki yere gömmüşler o uzun buzlu martı

Çocuklar yakalarında kış gülleri ve alacakaranlık
 Toplanmışlar gözleriyle cıvıl cıvıl olmuşlar
 Kimi kediden olur kimi kraldan besbelli
 Kral kedinin gözlerinden kaçır kedi kralın gözlerinde şimdi

Kediler bu dünyaya göre değil diye bir yalan uydurmuş
Isıtamıyor bu güneş onları deyince bir çocuk
– N’apalım yeni bir güneş mi bulalım şimdi n’apalım
O kadar zengin miyiz yoksullar almış yürüyor

Bir kral mı önemli bir kedi mi derindir
Her gece uykumuza bir güvercin oldu bu

ADSIZ

Adımız bahçenin köşelerinde saklı
Yeminimiz sözümüz sevgimiz
Bu sarı kâğıtta katlı

Güneş işte orda bayram yeri
Sularda ilk cemre
Gökte bir leylek buluyorum

Nedir beni dalgınlığa götüren
Şehirden dönünce onu bulamamak mı
Yoksa bu yaşta ölümden mi korkuyorum

Bahçenin içinden annemin kahkahası.

TÜRKİYE KADAR BİR ÇİÇEK

Birinci Basım: 1988, Can Yayınları

TÜRKİYE KADAR BİR ÇİÇEK

Soğuk suda çarpa çarpa yıkadım
Yüzümün niyeti bir aşk şiiri

Ayçiçeği
Gümüş çiçeği, Kavun Karpuz Mevsimi
Çiğdem: yağmur sonu çiçeği
İlk cemreden sonra bulduğumuz çiçekler

Gül güldür, Gül de güldür
Ben bu kadar anlarım bu işten

Ekinler sarardı bıçtik güz geldi
Eskiden sevdiğim kızlar çiçeği
Öpemedik birbirimizi işte bunun çiçeği
Tay gibi dururdu tay gibi bir kız çiçeği

Benim poliste kaydım varmış, hohho
Poliste kaydı olmanın çiçeği

Bir davet olan çiçek
Süslerler eteklerini kikirdeyerek
Kaymakam evlerinde yastık çiçeği
Diz çiçeği. Türkçenin en ayıp kelimeleri
Dul, Baldız, Bizim Güveyi
Bacanak çiçeği, ayıp çiçekler

Yüzünün ve taranmanın çiçekleri
 Entarin düzelirken açan çiçek
 Bir davettir çiçek ve çok kere gidilemez
 İnsanın dairede işi vardır çünkü

Amerikan polisinde bile fotoğrafım var, hah
 Hangi hırsızın polisi, hani ev sahibi

İyisin sevgilim, aceleci ve sabırlı
 Belki de barışa bir savaşıyla varılır
 Çünkü işleten sevgiyi
 Öfkenin kurucu meclisidir
 Tarihi hızlandırmanın çiçeği

Senin saçlarında bir Macar kırmızı var
 El yazması Kur'anlar
 ve Benim yanaklardaki Çerkeslik
 Daha bir sürü çiçekler

Senin de bir kaydın bulunmalı loy
 İyisin, demek ki iyisin, sabırlı ve aceleci

Kadınlar Mevlûdu, şerbet çiçeği
 Geldibirakkuşkanadıylarevân ve benim uykum
 Ki güzel çiçektir her zaman
 Hâfız kadınların fingerdekleri
 Tüccar, telsizciler, terlikçiler
 Aklımda bir kasabanın çiçeğini tamamlar
 Hamamı hergün turşu kokar

Demek, düğünlerinde böyle oynarlar
 Gözleri duvarlara, tavana bakar
 Köylerin solgun aşk çiçeği
 Düğün ne kadar uzundur, Sağdıç çiçekleri
 Güveyi pencereden bir silah atar
 Kızı evi utanarak tarar sakalını
 Göğe bir duman çiçeği salınır

Kaydımız olsa da olmasa da sevgilim, ohho
 Kaç kere yıkadık birbirimizi

Ayçiçeği
 İş becermişlerin yüzündeki çiçek
 Kurtuluş Savaşının kaşındaki çiçek
 Asyada kaba ekmek çiçeği
 Beş bin yaşında bir komutan

Sen bu kadar yüreklisin
 İnce çekingenlik çiçeği
 Ha dediklerinde dağda olursun
 Ha diyeceklerin ağzındaki çiçek
 Umudun çiçeği
 Türkiye kadar bir çiçek

Yüzünün niyeti bir aşk çiçeği
 Bir kalkışma yüreğindeki çiçek

MAYIS GÜNLERİ İÇİN AĞIT*

I

Şiir tabanca oldu artık
 Bir tarih düşelim şuraya
 Kelimeden ve ustadan kurtuldum
 Aşk gitti, başka kaleler kaldı geriye

Susun ki boynu vurulanlar olabilir
 Aysız durur kanla soğutulmuş gece
 Susun ki göğüs kafesimden geçer yüzleri
 Eller arkadan kelepçe gözler incedir

Şiir de barut kokmalıdır son günlere geldik
 Kötülük kolordu gezmektedir bence
 Kuduzlar, mermiler havlamaktadır
 Gül düştü, başka kaleler kaldı geriye

* Ergin Günçe'nin yazıları arasında, bu şiirin iki değişik biçimi bulunmuştur. Hangisinin son biçimi olduğu anlaşılamadığından, ikisini de yayımlıyoruz. (Editör)

Bağırdım, Yusuf'un bende bir gömleği kaldı
 Bu boyunlar, alınmaz hınçlar, hesaplar olmasın
 Suladım, nar çiçekleri serptim topraklarına
 Uzun gün, uzun gece karanlıkta kalmasın

Şiir zorlu bir saldırmadır, oluklu hem de Sürmene
 Oğulları gök ekinlere benzetir Yunus Baba
 Koşuyorum ben de, bu satırların yazarı, dikenler parçaladıkça
 Yol düşer, başka kaleler kalır geriye

Ben ki yazların ve güzlerin acemi sözleriyim
 Her şeyi yarım kalmış bir ikindi kuşu gibi
 Uzatırım hüznü beş vakit elem kılarım
 Horozla donansa da dalgın yüreğim

Boşaldı şiir yayından, gözü keskin çocuk
 Suratı yağmurla hırpalansa da
 Bir tetik, birdenbire bir tetik
 Kol düşer, başka kaleler kalır geriye

MAYIS GÜNLERİ İÇİN AĞIT

II

Ortalık karışıktır
 Tabanca çekmek zorunda bırakıldık
 Bir tarih de biz düşelim
 İşe başlamanın tam da sırası
 Aşk gitti, başka Kaleler kaldı geriye

Ortalık karışıktır
 Ezanda Çocukları asabilirler
 Aysız ve Kanla ısıtılmış Gece
 Bir Mayıs gecesi belki de

Ortalık karışıktır
 Şiir de barut kokuludur artık
 Kelimeler ölüp gidiyor Usta
 Gül boğuldu, Zulüm atını aylandırırdı

Ortalık karışıktır
 Yusuf'un ütüsüz bir gömleği bizde
 Hüseyin yüzümde bir rüzgâr Hüzün kaldı
 Deniz bir koyu ateşle tutuşup yandı işte

Ortalık karışıktır
 Halûk koşarak geldi bir Gazeteyle
 Susmaya başladım birden
 Düşüm ve soludum devedikenler içine

Ortalık karışıktır
 Yazların ve Güzlerin acemi sözleriyim
 Her şeyi yarım kalmış bir İkinci Kuşunun
 Tek başına yuvasına dönüşüyüm artık

Ortalık karışıktır
 Suratım yağmurla hırpalansa da
 Gidip Nar çiçekleri serpmeliyim
 Uzun ve Genç uykuları üstüne

Ortalık karışıktır
 Şiir bile Tabanca çektirirken
 Bir Tetik, birdenbire bir Tetik
 Kol düştü, başka Kaleler kaldı geriye
 Özetle: üretim ve tarih ötesi bir suratın mülk sahibi
 Kaçar, nefesi tüketir ve saklanır

ESKİ ŞİİR

Eski Şiir savruktur
 Yalanlar söyler, güleryüzlü ve ısırgan
 Nagant bir tabancası yoktur ve hiç olmayacak
 Ucuz bir kalemtırış
 İşe girmez, yargılamaz, yargılanmaz
 Sokaklarda yaşar, vapurlara bakar
 Bir kişiliktir. Eli cebinde daim ve boynu muskalı
 Kestanecileri ve orospuları
 "İşçiler-Emekçiler" olarak alması tuhaftır

Yoksuldur Eski Şiir
 Sözcüğün bütün anlamlarında ve Felsefede
 Zengin kadınları ve gümüşleri kovalar
 Gözlerini kaçırır bir adam suratına bakınca
 Jandarmadan korkar ve köylere giremez
 Karışamaz bir türlü halkımız arasına
 Boncuklu ve sırmalı giyinir, boynuna fular takar
 İyi salata yapan biridir olsa olsa
 Yorgun, sıtmal, utangaç
 İçinden çaldığı ıslık tango ya da keman
 Hele parklarda dolaşması ve avareliği
 Bana büsbütün saçma geliyor
 ve Çıkıyor kanım tepeme

Naylondur Eski Şiir
Üretimi, üleşimi, dirliği bilmez
Aşklarıyla iskambil oynadığı için
Yalnızlıktan bırakır bir sakal
Balkondan aşırılan bir ip ile Baudelaire'e
ve Gençliğine tırmanır
ve Tombul olarak kalmıştır nedense aklımda
Kamu görevlerinde kollukbaşı
Pasaport alabilir çünkü maaşlı şiirdir
Eriyor kâr, sönüyor Düzenin bir parçası olan Küllük
Sütle, kaymakla besleniyor bizim Eski Şiir bu arada
ve daha nice kanıtlarım var
İşte bütün bunlar anlamlı geliyor bana
Geriyor beni Hayat ve bir Savaşır başlıyor
Kargalarla ve Korkuluklarla

Tutsaktır Eski Şiir
 Özlemler, Rakılar, Balıklar içindedir
 Yabancı kız adlarını pudralar
 Maria, ah, Pia, Olivia
 Aynadır: yalnız kendi şarkısını seyreder
 Dil çıkarır Savaşa ve Savaşanlara
 Dut besler Kuş ağaçlarında
 Dik kafalı olsa bile
 Avutulsun, okşansın diyedir kerata

Hoppadır Eski Şiir
 Bir kedi yakalasa bıyığına karanfil takar
 Ve Böylece devrime ulaştım sanır
 Ebegümece kaynatmasını (çünkü midesi bozuktur)
 ve yer yer kahkahalarını (hahhahha)
 İçinden gelmeyen gözyaşlarını
 Sakıncalı bulur Devrimci Çocuk
 ve gülümser işte
 Saldırır Eski Şiire

ŞEHİRLİ ŞAİRLER ANTOLOJİSİ

Bir adam oturmuş kendi kalbini tarıyor
 Fildişi şiiriyle Yahya Kemal ustamızın
 Bir başkası Ekmek için ölüyor
 Nâzım Hikmet adamın saçlarını tarıyor

Orhan Veli öncümüz rakıya düşkün
 Büyük şair çünkü fransızca biliyor
 Oktay Rifat amcanın bir havanı var
 İçinde macun öğütüp sözcüklerinden
 Birdenbire, inanın, gençleşiyor

Melih Cevdet denince artık akla Eski Yunan geliyor
 Türkiye'yi oradan başlatan kültürlü şair
 Kadife sesleriyle Kartal ve Bülbül
 Necip Fâzıl küçük bir tımarhane
 İçine atları ve paraları dolduruyor

Ahmet Hâşim şi'rin merdivenlerinden
Gecelik entarisiyle durmadan inmiştir
Cahit Sıtkı alnımızın yazısı
İnce sazdan inildededi

Ahmet Muhip anıların şairi
Anılar bitince fener sönüyor
Necati Cumalı, Cahit Külebi
Çok acı çekmişler bu dünyada, belli oluyor

Fazıl Hüsnü, kurak bir Anadolu Şairi
Gene de ortasından Kızılırmak akıyor
Seyrek de olsa koca söğütleri var
Cılız bir gürültü Attila İlhan oysa
Şiirimize aksırık ve nezleyi getiriyor

İlhan Berk, Neruda'nın fahri konsolosluğu
 Lafı durmadan uzatır kendine doğru
 İşlek zekâmız Metin Eloğlu
 Son yıllarda hem topal hem kekeme

Edip Cansever (bu Amerikalı şair) Bilardo sever
 Fakat oyunu bir türlü öğrenemedi
 Hep ikinci geldi Turgut Uyar
 Başkası katılmasa bile yarışa
 İncilden ve Tivrattan besteler güfteledi

Cemal Süreya hesaplı şair
 Boyuna boynunu ve aşkını ölçüyor
 İçi havayla dolu Ülkü Tamer'in
 İnsanda bir çerez etkisi bırakıyor

Ece Ayhan bakışsız bir yılandan mezeler yaptı
 Arada düşkünleri çıktı bu tür besinlerin de
 Tek kişilik gönlünde berrak sular çalkalanır
 Necatigil solgun ve sallantılıdır
 Kendi mevlûdunu yazarken durmaksızın

Sezai Karakoç da çağdaşımız ve çerçisinde
 Önemli boncuklar, kilimler, duygular satar
 Ümit Yaşar diye bir köfteci var
 Şiirin Hürriyet Gazetesidir

Yeni yetme genç kardeşler de şair oldular
 Bakalım hangi modaları getirecekler
 Avrupa Gençliği başkaldırıyor
 Bizimkiler kaldıracak bir şey arıyor

YARGI YÖNTEMİ DERSLERİ

Arkadaşlar, Yargı çok'a ayrılır, ilk dersimiz bu
Tanrının katında, çatı katında
İnsan da yargılanır, köpek de kuş da
Balık bile yargılanır, aklına ve şeytana uydukça

Din bilginleri de söyler bunu, İkinci Ders
"Tanrı bir müziktir eninde sonunda"
(Burada sesimizi alçaltmalıyız)
Ey Melek, ey düttürü Leylâ, ey Köçek

(Burada sesimizi yükseltmeliyiz
Ve Oğlumuzu çağırmalıyız yardıma)
"Şeytan ateşe boyar suratını baba
Yargılar ama herşeyi yargılar"

Arkadaşlar, azılı bir eytişimdir çocuk
Herşeyi bilir, karar verir ve açıklar
On yaşında haylaz ve çapraşıktır
Yozlaşır, Tarih Dersleri ve Yaz geldikçe

Nerde kalmıştık, nerde kalmıştık
 Açık havada kurarlar bir terazi, Ders Üç
 Stadyumlar, alanlar dolusu işçiler ve çocuklar
 Sağduyu solduyu sorgu savunma karar
 Hızla işleyen tüfekler mekanizmalar

Açık ve aydınlıktır dersimiz
 Herkesi bir yargıç olarak düşüneceğiz
 Herkesi bir sanık olarak süsleyeceğiz
 Herkes zaten bir Savcıdır doğuştan

Dördüncü Ders, kahramanlar geçidi
 Birisi “kamu adına” ilk tekmeyi atar
 Sanık, işlesin işlemesin, dişlesin dişlemesin
 Öteki, gözünde gözlük, kirada oturan bir Bay
 Dinler ve dinler, yazdırır ve yazdırır ve kalemini kırar

Noktada virgölde durarak ve yaparak satırbaşları
 Ünlemlerde haykıran, sorularda kaykılan
 Bay Avukat, Sen de artık “anamlı bir savunma yap”
 Duruşma Çarşambaya ertelenir o zaman

Suskun bir orkestra olan Jüri
 "Halk Adına" yardımlar sunmaktadır
 Dışarda fotoğrafçı bir kalabalık
 Bir vapur düdüğü dolaşır sanığın kafasını
 Aklına karpuzlar, helvalar takılır

Dersler burada biter, Yaz Sınavları yaklaşır
 Arkadaşlar, gerekçeli yaşamalıyız
 Zira Satranç falan değil oynadığımız
 Zira Şiir böyle gelişmektedir

Tanrı bir Müziktir. Terslik burda bana kalırsa
 İşbölümüne inanır güvenir bana
 ve Öteki Yargı Yöntemi Hocalarına

Sınavda hepinize başarılar dilerim
 Soruları okumadan cevaplamayın
 Can'la oynuyorsunuz şunun şurasında

BU TANRI DEDEMDEN KALDI BANA

Yüzümüz, güneşimiz, toprağımız, suyumuz
Tanrı Baba, vardır ve de yakışıklıdır
Zorbalar, bu sözler dedemden kaldı bana
Huysuzdu yeryüzü ve şımarıktı herkes
Söğütlü bir yol gibi serindi o gün Şeytan

Bir Yaz sahurı. Davul çalarak uyandıran eski Ramazan
Hasan Çavuş ve Ergin kuşku duymaya başlıyorlar
Biri, üstünde türkü yakılmış eski bıçkınlardan ve
Kurtuluş Savaşından
Öteki, pazarda sütlü mısır satan küçük bir adam
Bir deli çıkardılar Edirne’de o Yaz kuyumuzdan

Tanrı vardır ve elverişlidir
Taraf da tutsa at yarışlarında ve Kırkpınar’da
Canım da öfkeyle sıkıntıyla doludur
Musa’nın kıvrık ağzı, İsa’nın yorgun gönlünü öpsün ki
Zenginler, zadedânlar, bu şakalar dedemden kaldı bana

Güvez kazağını giydim muşmula yerken düşündüm
 Uyuzduk o yaz, katran süründüm, gölgede uyurken düşündüm
 Saçlarım uzamıştı ve içimde bir bağırma vardı o gün

Tanrı vardır ve bana her zaman kaşlarını çatar
 Zalimler, bu Horoz dedemden kaldı bana
 Üç kere öttü ve sessizliği uzattı, hatırlıyorum
 Hem, her Kitapta yeri var
 Vav iğreti, Sin mum gibi titrek, Mim çomak gibi
 Sağdan sola doğru bir kuşku kıvrılır bütün harflerde

Kutsal Defter sarardı inceldi sonra yüzüm
 Masalda galiba bir bozukluk var
 Yahudiler buldular bu tür Tanrıyı
 Almanya'da onları fırınladılar

Yakasız bir gömlek içinde helvalar kavuran
 Aşureler pişiren dedemde bile bir tuhaflık var
 Çömlekle keşkek kotardı, ermişliğe daldı, durulandı
 Kuşkuyu imanı karıştırmakta

Tanrı vardır, ayak diremeli bu konuda Şair
 Uzun ayrıntılı bir hesap
 Dedemle elele (iki arkadaş) söğütlü yollarda gezdik
 Alçak sesle Gökyüzünü konuştuk
 Açtık sonra bir dükkân, ısıttık halkı kömürle ve odunla
 Süpürgeler, kuşkular, şakalar sattık
 Kediler besledik, dondurmalar yedik
 Zabitler, bu Tanrı dedemden kaldı bana

Ondan öğrenmişimdir olup bitenleri ve eski Arabistanları
 Kur'an sözü bilen Suriye göçmenidir onun da dedesi var elbet
 Kökenimiz zaten Kafkasya
 Leblebi Suresini ve Deve Suresindeki çapkınlığı o öğretti bana
 Aydınlik sorularıyla Cebir bilen Çerkes Beyleri

Tanrı vardır ve ben haylaz büyüdüm
 Kandil gibi astım yıldızlarımı ve günü gelince
 Ayı ikiye böleceğim ve Sopası Musa'nın nasıl ki yılanları yuttu
 Kılıcı her zaman kınında görün ve sonra yargılayın kadını
 Sevdim bütün bu sözleri kendimi zorlamadan ve hiç aldırmadan
 Zorbalar, bu tokmak dedemden kaldı bana

Suskundular, Musikiye bağlıydılar çünkü eski adamlar
 Gözleri güleç ve sigara saran
 On yıl savaştılar çöllerde filan, madalya aldılar, almadılar
 Derin yaraları vardı her konuda
 Cumhuriyeti bile kuşkuyla yorumladılar
 Bu Tanrı, o zaman dedemden kaldı bana

Şimdi herşey çok azaldı ve o suskun o güleç ihtiyar kurtlar
 Şimdi çok azaldılar, şimdi çok azaldılar

ORTALAMA BİR TACİR İÇİN KURNAZCA ÖNERİLER

I

Ben de ıslıkla çalarım öfkeli umutlarımı
Barışımın yolunu kavgalardan kurarım

Umutsuz bir tacir tanırım dargındır şiire
Ölüdür şu anda uzansam yüreğine herifin
Defterlere cüzdanlara dayalı aşkın baharatıdır
Özetle: üretim ve tarih ötesi bir suratın mülk sahibi

Yeniden Sûreler indiriyor ve tespihleri var
Birdenbire kalkıp hacca gider her sefer
Daha kolay kaydırır dönünce terazisini

Sizi gidi kanunlar ve ticaret sicili
Yevmiye, Büyük Defter, Envanter, Bilanço, Fatura
Onaylamıştır Noter ve yaldızlamıştır
Saçları dökülmüş ve gözlükleri yeni bir Mal Müdürü
Defterdar ve Soğuklar yıldırды kendisini

Yeniden Sûreler indirmeye dönük bir Ticaret Hukuku
Eski plaktı ve çalardı bir Profesör de bize
Sanırsam Arnavuttu ve çok içerdi gündüzleri
Kendi küfürbaz tespihi eşliğinde
Son çıkan şarkılar halinde ve perişan

Zaten darda kalmış bir ülkede okudum
Bir de uzun uzun hukuk dersleri

II

Papaz kaçtıya dadanmış iskambil kahvesinde
 Kâr ve Zarara atılmıştır bütün duygular
 Bay Mustafa Kandili de tanıdım bu arada
 Tanrıyı koz olarak çakmakta usta

İhtiyar, genç, sarışın, ya da esmer
 Ulu bir Tanrımız varsa
 ve bekçiyse gönlüne her türlü genç kızın
 (Kitapta söylendiği gibi)
 ve iyi dağıtılsın ister ulusun ürettikleri

Benim dileğim tacirsiz bir dünya a kızlar
 Bankaya, Sigortaya metelik vermem
 Bütün duygularımla çalarım ıslığımı
 İşte böyle dokunaklı eytişimler bilirim
 İnat olsun diye burjuva kaygılarına

Peki ama, Doğa kadar geniş ve uygar
 Peki ama, güleryüzlü bir fırıncıyı andıran
 Bıyıkları soldan sağa kadar ipek
 Tanrımız, hiç ticaret yapar mı?
 Çağdaş sorulara geçmeli zaten şairler

III

Bir an için konuyu değıştirelim
Tarasam Ankara keçilerini
Genişlerim ateşler yakmış gibi
Ben de son yıllardan gerçeklerden süzıldüm
Tarihten ve Güneşten sağdım suyu

Tarayıp Ankara keçilerini
Bir üretme çiftliği olan şiirin ağılında
Duyguyu akılla biriktirerek
Gönlümüzde dolaşan taraklarıyla şımşır
Yarınki bayramlara güzel hazırlık

Taramalı Ankara keçilerini
Davulunu çalınca aşkın ve kalkınmanın
Dönmeli yeniden birleşmiş tarlalara
Hacı Bayram Efendimiz gibi
Söylendikçe güzelleşen bir türkü bulmalıyız
Bir an için konuyu değıştirmeli

IV

Islığım uzattıkça bütün savaşlarımı
Siner düşman döner altınlarına
Kaçar, nefesi tüketir ve saklanır
Kestaneler arasında bulanık bir ırmağa

Kendi ticaretine ve partilerine
Kuytu bir kümbete bir cami avlusuna
Saklanır defter kayıtlarına
İmza sirkülerine ve Notere saklanır
Bir kuyuya demek istiyorum da işte bir türlü olmuyor

Demek, benim de bıçaklarım ve oğullarım var
Öfkeler, şiirin öznesi ve yüklemi
Ben yazarken sıfatları atarım
Ticaretten büsbütün sakınırım
Kitapta, şiirde, toplumculukta

V

Şiirin amacı ticareti kaldırmak
 Verecek kimsesi yok bir düğme bulsa yolda
 Hele bir gül ve güvercin
 Banka cüzdanlarını besler ahırında
 Sevmez karılarını ve atlarını

Zordur ölümü getiren gelecekler yaşamak
 Vursun kalbini isterse benden alıp bir tabanca
 En hızlı arsenik tuzlarına eğilsin
 En keskin kömürün mor alevine yatsın

Bir iskambil papazıdır artık tacir
 Kâğıttan gerdanıyla ve artık sürekli
 Bir süs olarak bile belki gereksiz
 Korkuyor kendi Karagözünden

VI

İşte benim kurnazca önerilerim
Eskidi artık geçmişin defterleri
Yeni üleşimler dağıtımlar bulmalı
Yeni tarımlara tarlalara dayalı

Benim önerilerim akla ve bilime dayalı
Miraslar kedilere paylaştırılsın
Emeğin anıtı kendisinde kalmalı
Kitaplar da zaten bunları yazıyor

Ben de ıslıkla çalarım neşeli umutlarımı
Barışının yolunda kavgalarla koşarım

BİR CELLADI TANIMAK İÇİN İLK AKLA GELEN SORULAR

Celladın arkasında kimler var?
Maaşını kaç kapıdan alır ve hangi para birimi?
Amerika’da kursu kaçınıcı bitirmiş?
Dönerken buzdolabı ve otomobil getirmiş mi?
Gümrüğünü ödemiş mi bunların?

İşte günün soruları bunlar

Yoksa bu celladın çift ödeneği mi var?
Niye olmasın bir bütçe oyunu bütün bunlar
Kızını kolejde mi okutur, keman dersi de aldırır mı?
Oğlu hayırsız mı çıkmış, esrar da mı kullanır?
İster misin karısı kaçmış olsun?
Çok mu dayak yemiş çocukluğunda?

İşte günün soruları bunlar

Kaçıncı kuşağa erişmiş, kaçıncı mertebe Hitlerbilimde?
 Himmler'e mi benzer ağzı, alını Franko'ya mı?
 Kaç nutuk ezbere bilir Mussolini'den?
 Hayran mı Yunan zabitlerine, gazete okur mu?
 Yoksa öğrenmenin her çeşidine mi düşman?

İşte günün soruları bunlar

Cellat olmasa nasıl kazanırdı ekmeğini?
 Uzmanlığı her alanda, her yerde geçerli mi?
 Yoksa aç mı kalır bu işinden atılsa?
 Bu yüzden mi çalımı, büyük bir korkuyu örten?
 Bir gece onun kapısı da çalınacak mı?

İşte günün soruları bunlar

SEN NERDESİN, YARGIÇLAR NERDE

Oğul, ud çalıyorsun dudaklarınla belli,
Sen bu kanunlardan dışarlardasın.

Ay doğsun ölümün ve olgunluğun üstüne!
Gözünden tutuklusun ve demir pencerede rüzgâr
Bahçede üşüyerek çocuklar geziniyor.

Ateş yakılmıştır bir kere
Kasketini giyeceksin
Yağmur "Belli olmasa!" bile
Yağmur "Belli olmasa!" bile

Yargıç, bozuk bir mahkeme Türkçesiyle
Durmadan bir nesir yazdırıyor

"Kişi, kendi ölüm törenine bizzat katılmalıdır!"
Diye bir mısra mırıldanıyorsun gene!

Oğul, arka balkondasın belli ki ve tüfeğin var
Sen bu saçmalardan dışarlardasın!

İncir ağaçlarını müjdeliyor serçeler
Bir arkadaş seni bekliyor Görüş Kulübesinde
Sırtına bir kazak al, cemreler düşüyor
Ateşi birlik yaktık, halkımız ısınsın diye
Yüzünde bir gülüş bulunmalı
Canın istemese bile

Herif, zaman kazanmak için tarihten
Bak, durmadan satırbaşı yaptırıyor!

“Kişi, kendi ölüm törenine zambaklar taşır!”
Diye bir ağıta başlıyorsun gene!

Oğul, Kapalı Koğuşta bile kavgada sayılırsın,
Sen, bir kelepçeden daha dışarıdasın!
Galiba, Yaz yakında bitiyor Orta Anadolu’da,
Pencerede mısırlar, biberler ve sanki bir ud sesi
Bir dalgınlık olarak birikiyor içine
Ateşi tutuşturdu bizim çocuklar
Daha büyük bir ateş yakışır senin de ellerine!
Çünkü daha on yedi yaşındasın
Tutukevine müjdeler getiriyorsun.

Yargıç, bıkmış görünüyor böyle bir işten,
Emekli olduğu gün hemen kırlara çıkacak!

“Kişi, kendi ölüm törenine bir kemanla katılır!”
Diye bir şaka tutturuyorsun gene!

Oğul, bu günler kan lekeleri
 Ölen arkadaşları kimse unutturamaz
 Kimse, hiç bir şeyi unutturamaz
 Ve avutmaz çinileyen güzel gün bizi!
 Bir ağaç gibi burdayız ve işte konuşuyoruz
 En sıkıyönetim altında ve en yüksek gürültüyle
 Bahçede güneştesin, susamış olmalısın.

Bir ateş ki en kanlı iklimleri dolaşır,
 İşçiler, köylüler, öğrenciler ekler peşine!
 Oynadı alnıyla Sonbahar
 Aklında bir gülüşme kurudu.

Yargıç, evine gitmeye hazırlanıyor
 Sen daha özgürsün her bakıma!

“Kişi, kendi ölüm törenine gülerek katılmalı!”
 Diye bir şeytanlık düşünüyorsun gene!

BAYRAMA GİTMEYEN ÜÇ ÇOCUK

1. Ç ı r a k

Denize sapa suratıyla karmaşık bir çocuk olan çırak
Gözleri ince tuzaklar, güneşli delilikler peşinde
İçinden ağlama teneffüsü'dür şimdi
Vietnam, Filistin, İrlanda

Tam kuşlara buğday serpmeye saati
Savaşları okuyor renkli gazetelerde

Annesini Perşembe gömdüklerine göre,
Daha bir haftadır böyle algın
Islak, sarı toprak, günlük kokusu
Kuru, kanlı toprak, barut kokusu

En iyisi büyümeden buralardan kopup gitmek
İşçi mi korsan mı bir şey olmak üzere
Bir kereste motoruyla ormanlık bölgelere
Bu ilk alıştırmayı
Dişlerini kenetler, çıkar gider çırak

İlerde kesilecek başları düşünür
Erken mi yoksa daha düşünmek için?

2. Öğrenci

- "İnsan bir aşk bulmalı onu yaşamalıdır
 "Geometri de, beden eğitimi de hiç ve boşuna
 "Esnetir Tarih, takma dişleri sarı ve üstelik Coğrafya
 "Şimdi okuldan sansar gibi çıkmalıyım
 "Koşup dağılmalı Mayıs bayrakları dalgalanan kente
 "Bildiri olup dağılmalı insan büyüyünce
 "Şimdi bu sıkıntıyı kuşlara savurmalı
 "İki ölüm boyu yüksekte salınan bir uçurtma
 "Gel be ipimizi koparalım, ev ve iştah da ne
 "Yeni bir töreye doğru yeni bir donanma
 "Başka bir ulus belki, başka bir ülke
 "Tanrıyı ekmeğe göre yeniden tanımlayalım
 "Yeni bir yürek için zaman ve kalkınma
 "Olmazsa yıkılalım, kim bu sıkıntı her zaman göğüste
 "Olmazsa olmasın, amcamda bir tabanca var
 "Ve çok sever beni
 "Nasıl vururum birilerini!"

3. Tutuklu

burda okul bile var remziye teyze
dayak bile yiyoruz öğretmenimizden
birdirbir oynuyoruz kimseye görünmeden zeki diye
bir çocukla ben
onunku da hırsızlık fakat çok komik bir suratı vardır
şişmandır ve durduğu yerde güler
ömer abi var yozgatlı bir gardiyan vurmaz insana
vurur gibi yapar

ötekiler herkes döver bu koğuştā
dokuz çocuk olduk babası yurtdışında
sürgüne dağıtıma gitti ötekiler hep
elli kişi mi ne kaldık
kimisi de çıktı bu zeki de gider yakında
herkes burda kediyi tekmeler minnoş diye bir kedi var
beni ise yalar o da elimi ve yüzümü yalar iyi severim
cepçi olan yeni çocuk adını garip koyalım bu kedinin dedi de
dedi annadın mı diye tutturdy garip diye bir kedisi
ölmüş eskiden

bu dünyada amma tuhaf çocuklar yaşıyor
kafam çok kızıyor ama ben burda herkesten
küçüğüm tabi ve marangoza ancak yazarlar yaz bitince
ve burda kalırsak
o zamana kadar babam bile dönmüş olur belki

karpuz istedi canım bugün bir de eşki elma
 vardır ya vardır ya kiraz getirseniz biraz belki
 sokmazlar kantinde var derler çünkü
 parayla ya da işle satarlar
 sen gene getir iboyu ben uzatır elimi severim
 minnoşu da getiririm görüşünüze
 biraz gıdıklarım sana da bir boncuk işlettim
 burada en güzel yapan cafer ağaya
 havalar ısındı remziye teyze ve çok pislik buralar
 ister zahmet etmeyin ister cuma günü gelin
 babamdan mektup getirirsiniz

dün burda üç abiyi asmışlar
 suç anayasayı devirmek

zor mudur acaba asılmak

hepinize hoşça selam eder ellerinden öperim

CİNAYET KASİDESİ

Eskidi sesimde o Ergin
 Birşey beni durmadan yolmaktadır
 Kafamın hamamında bir köpek

Güzeldir zembereği dolan azgınlık
 Beni dürterek uyandırmakta
 Bir bıçağın sapı avcumun ortasında

Demek ki bahar geldi otları yakıyorlar
 Tutuşur içimde çatılmış yangın
 Suratım bundan böyle biraz uzun gibidir

Komşular saygılıdır “Ergin Bey” filan derler
 Hepsi alık ve sapa, dostluklara iştah yok
 Git devir saksıları, şeytan diyor, kavgalarla süsle

Elimden bir cinayet tuttu mu
 Alkışlar yüreğimde o çocuk
 Ben artık onun horozuyumdur

Herşey hazır olmalı yarına
 Şimdi işim bıçağını bilemek
 Birşey katmak komşuların şaşkınlığına

BLÖF

Bir adam denize şa'aptı diye
 Tutup öldürdü onu. Gülerek öldü ölen
 Dedim: Ne diye vuruldun baba!
 Adam söz anlamıyor ölmüş bir defa
 Yürüdüm evime geldim

İki düşüm vardı birikmiş o gece için
 İkisini de kullandım
 Biriyle zengin oldum, zengin oldum
 Zenginlik ne zormuş meğer
 Dedim: Tanrı zenginlerini korusun

İki düşüm vardı. Biriyle katil oldum, katil oldum
 Tuttum ağayı göçdüm kanı boldur diye
 Dedim: Bi daha buraya işşeme

Bir adam göğüme tükürdü diye
 Saldım olanca beyaz bulutlarımı
 ve Güvercinlerimi: uslu, paçalı, kubarık, rahat
 Adam kendi kendine öldü bu sefer
 Bu sefer ben onu hiç öldürmedim

YEMEN TÜRKÜSÜ CİNSİNDEN BİR SIKINTI

Yalancı tüfek sesleriyle başladık öğlene
 Kalkıp oturuyordu güvercinler, rahat buğday tarlaları
 Son yürekleriyle dokunuyordu kuşlar maviliğe
 Yangınlar ve tarih gözlerimi süslüyor
 Bu nasıl gündü böyle, hiçbir gülüş yoktu

Dağın biri çekilmiş çürüyor, içindeki cevher boş
 Cehennemi tutup yanımızda bizi korkutmak dileğidir
 Bunu açıkça kurumuş otlardan anladım
 Bir de hiç kuş geçmedi o yönlere
 Bu nasıl gündü böyle, hiçbir kadın çamaşır asmamıştı
 İngiliz andıran tüccardan bir herif
 Beni sana seni bana kırdırıyor

Bir karınca bulup sordum şaşkınlığımdan
 Nedir oğlum bu düzen, geniş bir bahar budalalığı
 "Bir kelime duydum, onu belledim hiç aklımdan
 çıkarmam" diyor
 "Korku" olmalı bu kelime ya da "Tanrı" ya da "Şeytan"
 Bir kelime duymuş, onu bellemiş hiç akıldan çıkarmıyormuş
 Karpuz çekirdeği gibi bir büyük yük var sırtımda
 Bu nasıl gündü böyle, hiç bir bağlantı kalmamış

Tanrı bile yoktu dersem yalan olur şimdi
 İngiliz mi kesmiş onu, durmuş rahatlıyor sinsi bir kedi
 Sıcak bir soluk takılmıştı göğsüme. Kurnaz bir adamdı o
 ve Gayet tüketici, gayet yavşak, gayet yavan.
 Kimseyi sevmiyordu çocuk, sevmeyi bilmiyordu artık
 Alnında bir çiçek yandı söndü, belki bir Gül, belki bir Çimen
 Bu nasıl gündü böyle, sanki Yemendeyiz annem ve ben

Köylü candarmayla öğrenci çocuk
 Kucak kucağa düşüp öldüler
 Bir İngilizden ötürü (hep o deminki şişman İngiliz)

Havada bulut yok, kocaman duman
 Kışlanın içinde redif sesi var
 Yemene gidene ağlıyor sanki başörtülü kadın

Bir ses dolaşıyor Orta Doğuyu
 Ankara İzmir İstanbul Muş ve Elbistan
 Yüzüyor kazlar
 Çantalarla ölülerin potinleri geliyor
 Susuyor şimdi Anadolu Kışlası

TUTUKLU GENÇLER ARASINDA YIM

Yusufla bir Gül koparıyoruz
 Birinci Koğuşun havuzundan
 Şakayla karışık bir hüznün Gülü
 Tutuklu olmanın gülünçlüğü
 Umudun yağmuru kırmızı çiçek
 Devrimin rengi, uçucu ve berrak

Eşyayı ve insanı kavramış
 Usta hırsızlar arasındayız

“Tecrit”te boğucu bir gece
 Beygiri bağlasak ölür
 Sabaha kadar güldük durduk
 Sulu bir düzenin Cezaevi güldürüsü
 Muammer, Metin, Ergin
 Aynı yatağa sığdık

Kimi deliyse kimi sarsak
 Sevimli katiller arasındayız

Ertesi sabah Koğuşlardayız
 Kesmediler saçımızı, tifo iğnesini atlattık
 Herkes bize can kadar yakın
 Her aydın hapse girmelidir
 Halkı tanımak, Devleti görmek için

Yarısı suçluysa çoğu suçsuz
 Köylüler işçiler arasındayız

Bıyıklıyız ve Bafra içiyoruz
 Muammer söndürmeden içmekte usta
 Fizikçi Metin Gençosmanımız
 İçerlek gözlerinin arasına saklanıyor
 Gülerken ve de öfkelenirken

Fosurtuyla esrar çeken
 Neşeli dostlar arasındayız

Ali'nin uzun boyu kısalıyor voleybol oyununda
 Gene de buranın şampiyonuyuz
 İrfan'a sorarsan her makina yapılır
 Biz istesek yaparız
 Biçilir çelikten her bıçak, silah dökmek kolaydır
 Hilesiz bir Köroğlu, Bolu taraflarından

Hayvanları seven, insanlara küskün
 Yumuşak katırlar arasındayız

Ulaş Bardakçı, Erhan Yıldırım
 İkisini ilk günler ayıramadım
 Ulaş biraz daha canlı, Erhan biraz daha ufak
 Tunca, bir büyük suyun durgunluğudur
 Bir delik bulsa fışkırıp çıkacak
 Kurtuluş Savaşı günlerinde
 Bu çocuğa köprü uçurtacaksın

Yarım yaka, sıfır pabuç
 Yüzleri eskimiş bebeler: Dördüncü Koğuş

Münir Aktolga, Münir Ramazan
 Ataların Yörük ya da Çerkes
 At sırtında yaylalardan indiler
 Yüzünü yazdılar sana, çekik gözlerini çizdiler
 Devrimcilik: artık onu da kendin ekleyeceksin

“Barış içinde birlikte yaşama”ya alışık
 Uyuz kediler, saldırgan fareler arasındayız

“Bıgayrihakkına yatıyorum” diyor
 “Kan doldu ciğerlerime hâkim bey” diyecek ilk
 duruşmada

Almanya’dan bir mektup gelmiş yeğeninden
 Suçsuz olduğunu söylüyor
 Birol Ertuğrul –şaka bir yana–
 Buraya en çok yakışanımız
 Saçları usturalı daha ilk günden

İşlek helâ kokusuna karışan
 Yemek kokuları arasındayız

İbrahim’i –ki zeki olmasa çirkin olacak–
 Yargıladık aramızda: özeleştirme yapmıyor hiç
 Cezası: bir tencere su getirmek koğuşun helâsından
 Biz tahta kaşıkla içerken suyu
 Nasıl yakalandığını anlatıyor Mardin’de
 Polis telsizinin yanlışlığı yüzünden
 İzrar yerine Esrar suçundan

Şaka, şenlik, cilve, cümbüş bir yana
 Demir parmaklık ve dört duvar arasındayız

Müfit, r harfini peltek söylüyor
 Ve bunu ekliyor bıyıklarına
 Küçük Forumunda avlumuzun
 Her zaman sevimli, her gün hırçın
 Devrim soluğunu tartışırken Kurtuluş Savaşının

Haftada altı gün hapiste yatan
 Çileli gardiyanlar arasındayız

Yusuf'la bir Gül koparıyoruz
 Birinci Koğuşun havuzundan
 Gül: her zaman yerini bulan gürültülü çiçek
 Umudun yağmuru sevdalı çiçek
 Devrimin rengi, uçucu ve berrak
 Çakıyla kessem göğsümü, akan Gül olsa gerek
 Kalın, kıllı bileğimi kessem

Üstümüzde boydan boya Gökyüzü
 Solarken ipek gibi bir Haziran bir Temmuz

Çocuklar sabırlı olun
 Tutsaklık özgürlük arasındayız
 Bağımlılık bağımsızlık arasındayız
 Bugün ile Yarının arasındayız
 Düzen ile Devrim arasındayız

Ovalar Dağlar arasındayız
 Çiçekler, Ormanlar, Çalılar, Kuşlar, Kayalar...

BİR YAZ ÖLÜMÜNE HAZIRLIK

Giriş

Saçlarına kiraz miraz tak, zalim olma
 Hippi olma, aklın eşşeğine bin
 Duygunun güvercinlerini kuşat
 Sevginin köçeğini oyna
 Tambur mambur çal
 Bak, hele Yaz günleri
 Daha dün gebe kalmış
 Bir kız olarak başlıyor bu Yıl da

Ölüm üstüne uzman şiirler, Kırmızı bir Gülüm var
 Çünkü yüzümün suluboyasından
 Vurulmuş çocuklar damlar

Kendi yerimde olsam çıkar sokağı dolaşırım
 Yeni yağmış karların acı sıcaklığında
 Hippi olmam, günlerim sayılıdır
 Ne de olsa Kimlik Kâğıdımda
 “Bir Yaz ölümüne hazırlan!” diye yazılıdır
 “Ekmek vesikası verildi”
 “Memur ailesidir”
 “Bahtiyar oğlu, İslâm, Melihadan doğma”
 Sıkıyönetimde duruşmaya çağrılmaktadır
 Bulunursam bana da bir telefon edin
 İnsan dalgın hayvandır
 Nerededir hiç belli olmaz

Birinci Kesim

Şu uzun ömrümdür eşkenar üçgenimdir
Yamuk çizilmiş biraz teğetler geçilmiştir
Kendime göre bıyıklarım Pir Sultan Abdal
Çileden çileye uzanan bir çizgi, bir alandır

En güzeli İsa'dır Geometrilerin
Bir Yaz Ölümünü tanımlayan yüzüyle
Ayakları elleri kolları ve saçıyla
En güzeli O'dur
Ve Çaprazdır her zaman

Ben de artık büyüdüm otuz üçe dayandım
İsterim paranın üstüne resimleri boyansın
Bir Yaz Ölümüne hazırlanan tayfamın

Her sıkıya karşı şiir direnecektir
Uyaklı, gür sesli, kekeme, ürkek
Her yönetime karşı başkaldırır aslında
Elemelerin sanatı, Gencölenlerin

Sinan bize şöyle söyler, söylemiştir belki de
"Annem beni bir yaz ölümüne
"Çiçekler gibi hazırlamıştır
"O bizi okullara havuzlara gönderdi
"Emeğin koca kafalı bilgilerine
"Güvercinliğine suların ve taze
"Ben tâ dağlara kadar yükseldim
"Orda beni vurdular ve ben hiç ağlamadım"

Hayat denilen kavgada
Çocuk adımlarla yürüyoruz
Biz bir karanlık yolun sonunda
Bir Yaz Ölümüyle aydınlanmışık

İkinci Kesim

Yüreğim... ki vardır peşin olarak ve aklımın ustası
 Her türlü kavgada umudumun ustası
 Tâ beşe kadar saydığım Pazar günü başladı
 Bu soru sorma kafa tutma yangını
 “Kim, neden, nerde kaç para kazanacaktı?”
 “Kimlerin semerini kimler yüklenecekti?”

Baktım ki Alfabemde bile hesaplarım var
 Çarşıları, Bankaları, Buğdayı ve Demiriyle
 Gümrükleri, Suvarileri, Gemileri
 Navlun ve Kereste
 ve Kapital yalnızdır işte bunu yazmışım

Çocuklara saygısız ülkeleri, sevgili öğretmenim
 Coğrafyadan atmakta şimdi sıra
 Tarih çocuklara yer göstermeli

İlk gün: Karanlık zemheri ayları
 İkinci: Yağmurlu, paltosuz, karlı
 Üç, namuslu kitapların öğütülüğü
 Dört ve beş, Davran arkadaş yüreğim
 Suları ateşleri ucuca ekleyelim
 Bereketin davulunda sonra sıra

Savrulsun
 Arpalar gümüş çavdarlar başaklar üzre
 Dünyayı bizlere öğreten Güneş

S o n u ç

Saçlarına kiraz miraz tak, yılgın olma
 Bak, birtakım düşünceler birtakım duygularla geliyor
 Her Ölüm bir noktadır, satırbaşı yap
 Tambur çalarak geliyor gene
 Baruttan örülmüş bir Ağıt
 Çelik, Yaz gibi parlak Çelik

Memesi pörsümüş kızlar gibi gidiyor
 Heybesinde büsbütün Yaz Ölülere
 Gitmesi de bir şey değil iz bırakıyor
 Daha yola çıkmadan önce
 Eşşegine binmeden önce
 Işlığını çalmadan önce

–Oğlum Ergin!
 –Buyur Usta!
 –Korkma sakın!
 –Yok Usta!
 –Bak şu yana!
 –Baktım usta!
 –Yaz geliyor...

BİR TEMMUZ GELİNİ TOPRAĞA VERİLDİ BUGÜN

Derilerime yazmış, müzelerime kaldırmışımdır
Benim El Kitabım ve Surelerim olan Gencölümler
Yorgun günler
Susmuş aklım, öfkelerin işlek türküsü, mühürlüdür
Yorgun günler, kuşluklar, ikindiler
İçimde bir erkek bir kadın söylenerek ağlar
Yorgun günler
Toprağa verildi kinasız kuzum bugün, mor gelinim
Yorgun günler
Tabutunda solgun Temmuz gülleri okunuyor.
Mimardı. Genç bir kadın.

Yorgun günler
Kırışır planlar, bir T cetveli, bir Gönye kırılır
Çok yorgun günler
Elimi şakağına koyarım ve düşünemem
ve ağlayamam ve susamam ve konuşamam
Ortaya ağıtlarım söylenir çünkü sızlarım artık
kemiklerimden

Yorgun günler
Taşlara kazmış olduğum günler
Müzelerim
Yorgun günler

OLMAK YA DA VURMAK ÖLDÜRMEK

Bir suç oluyorum ben de külümü karıştırınca
 Kimleri, kimleri, kimleri vursam
 Önce kendimden mi başlasam şakalaşmaya
 Önce kendimden mi başlasam

Ben istesem Horoz gibi öterim

Alınan ve içli çocuk olduğum için
 Rahatlarım Bankanın camını kırsam
 Sularım sonra atımı bir derede
 Ne zaman ne zaman kırlara kaçsam

Ben istesem Kilidimi kırarım

Kumral bir Yaz peşimdedir, dolaşırım ben
 Altı yaşında tütüne gittim, oğlak güttüm, çırak
 Neler de çıkıyor eşelenince
 İnsan büyüyor adam vurarak

Ben istesem Pusu bile kurarım

Duygulu ve sivri bir öğrenci oldum
 Ateş okudum kitap yakarak
 Artı-değer kavramı ve günlerce Matematik
 Bıçaklar edindim Bursa'ya giderek

Benim şımşır Kazıklarım vardır

Ne zaman seni vursalar öcünü komam
İpekli dokunur gibi işliyor zaman
Öfke çiçeğim, av borum, işlek çingirak
Bütün gün kan içinde yoğruluyorum

Yorulmam dersem Yalan olacak

Bir suç oluyorum ben de külümü karıştırınca
Kimleri, kimleri, kimleri vursam
Önce senden mi başlasam şakalaşmaya
Önce senden mi başlasam

PARİS BİLDİRİSİ

Ayrıldık. Kahve kuş ağaç yağmur ayrılık
 Azgın bilmecesi Paris'in
 Göğsümün çanı durmuştur
 Bunu yazıyla bildiririm işte Sana

Alnının tavanında göğün bayırında
 Bulutlar çirkin örgütlenmiştir
 Savaşçı olacağım günün birinde
 Anılarım olacak defterim olacak, Ben olacağım

Olmuyor bunlar olmadı şimdilik
 Dadal'ın yaş gününde ihtiyar, uzaktayım
 Bakıyor bir akvaryum bana balıklarıyla
 Durup suratımı seyrediyorum

Yüzleri şiirle biriktirim
 Çıkıp Paris'in Bulvarlarına
 Zenci yüzlerini kendim seçerim
 Sarışın çocukları depolara koyarım

Olmadık bir sokak ırmağa akar
 Pat diye biter Yaz geri dönerim
 Göğsümün çanı duyulmaz olur
 Bunu artık kimseye bildiremedim

BEN UZAĞA GİDERKEN DADAL UYKUDA OLACAĞI İÇİN

Dünya kendi çocuğun kadar geniş ya da dar
Uzak bir çayırdaki şimdi sana çiçekli bir diken
Dikenli bir balaban. Yumuk gözlü sana benzer
Kamyonlar çakıllar bütün merakı
Denizi ciddiye almayan adam
İzmir ağaçları arasından
Her çocuk denize herhalde böyle başlar

Kibrit çakar suratını gibi öfkelenince
Tepkili uçak ve borazan, Kuzu bal arısı sakal
İşte bunlardan korkar bir de Şapkamdan
İçlenir Ruhi Su türküleriyle
Koroğlunun atı, oklar ve Padişahın olmayan Dağlar
Gitsin Bolu Beyleri, Gelsin Avşar kilimleri
Adı da türküsüyle birlikte yaşar
Çok besliyor anneannesi
Uzar ağzında makarnalar

Alını yerleşir yerine çizgiler çünkü gülse
Kaşlarıyla biryere (ama nereye) açılır kapılar
Koşarken bıdık ve çekirge sekişli
Zalimdir üstelik soru sormakta:

“Ay da bir adam mıdır Baba

“Bu görünen tepesi mi?”

Çözmüştür İlkokulun bütün astronomisini

“Dünya çocukların çevresinde döner!”

Giderim zorunluyum yabancı bir ülkeye
 Telefonun ucunda, Yazanlar Yokuşundan öte
 Kuğulu Parkı kıvrıldığında, otobüslerde
 Boşaltılmış bir evin camlarından uzatarak başını
 ve Kalem kutularında uyku minderlerinin
 Ağlanarak uyunan gündüz güneşliğinde
 Anar beni açar bir parantez olarak

Yabancı ülke serin sokaklarla uzanır
 Yağmur her zaman suratımızda olağan bir Ekim sonu
 Dört mum yak Gülseren ve bir Pasta yap
 Üflesin onu oğlumuz üzgündür bugün
 Bir Dede evindedir
 Şemsiyemi açmıyorum ben
 Yürüyorum koskoca bir Sağanağı
 Deli sanıyor beni gören
 Emekli bir Fransız Yarbayı

Bakır paralar, Mısır kebab, Şeytan minareleri
 Deve hammal. Faytonlara bindik kendi masalımızda
 Deniz Sarayımız, Güneş pire
 Kum zambakları –annen bayılır bunlara– ve Zakkum
 İncir Zeytin Tütün rüzgârıyla eser kasaba
 İlk bağlar ilk acı korukları düzeltti
 Bir Yazı bir Şarkı gibi ördük Sana
 Anıları okul ödevlerini
 İlerde aşklarla şiirlerle süslesin

Çık kerevetine çık kerevetine
Tutup bir uzak Baba görüntüsü eteklerinden
Her şey bir yeni Masal olsun sana

Bir gün resmini çizersen –ki herkes Babasını
biraz ördeğe benzetir, saksagan rengi boyar–
Önce bir yumurta yap, belirt bıyıklarını vurgula
Yüzünde harfler vardır, onları çat birbirine
Oku bu kalemin anlatamadığı sıtmayı
Onun yüzü melez Anadolunun en verimli
Kazı yapılacak bölgelerindendir

UZAKTAN BİR DAVUL

Penceremin dibinde bir Kürt davulu
 Şimdi Orhan olsa, Veysel, Vüs'at olsa
 Mutlaka bir şeyler anlatırlardı
 Orhan olsa, Vüs'at olsa, başkaları olsa

Kanlı bir Düğün sağ kulağımda

Babamla gitmişiz Keçi kestiler
 Birini vurdular kırçıl Atında
 Yüzü Asker kavruğu tombul kısa
 Babamla gitmişiz, Alfabem koltuğumda

Tavuklar ve Kadınlar ürktü. Kanlı bir Zurna

Herkes birbirinin Babasını öldürüyor
 Sonra herkes öldüren arkadaşı inceliyor
 Düğün barut gibi mis şimdi bile burnumda
 Sıtması erken başlamış alaycı bir çocuğuz

Eski bir Horon sol kulağımda

Ne zaman üç Askerle içsek Rakı Ankara Treninde
Terhis olmuşlarsa üstelik kendi bıyıklarıyla
O eski güveyi yeniden vurulurdu Tabancasına
Hep on üç yaşında sazlama bir oğlanın

Keçisi meliyor, Sağ kulağıma kurulmuş bir pusudan

Duvarda dedemin çeteci resmi
Erikler açmış dün gece, Şarkı da söylüyorum
Fakat bir de ölümü paylaşacak insanlar olsa
Orhan olsa, Veysel, Vüs'at olsa, başkaları olsa

Bu Dügün Kulağa çok geliyor bu Davulla

Katırdan tam köprünün üstünde indim
Bağırdım Irmağa kitabım koltuğumda
Birini vurayım, hadi vurayım diyorum, sonra cayıyorum
Hani bir çare olur belki dalgınlığıma

KUŞ SESLERİ OVALARA YAYILIR HAFİZ BURHAN EFENDİNİN PLAĞINDAN

I

Karpuzları kuyudan sundurmaya çıkaran
Çıplak, çınlayan sesiyle
Bir Nacakla ikiye bölen, yalın ve yalınayak
Oturup yiyen sesiyle bir Hasır üstünde ve kütürdeterek
Horoz Marka İngiliz plağından
Kısa pantolonuna bir askı ekleyerek
Selam vererek öğretmenine ve suratını pudralamış olarak
Hafız Burhan Efendi söylüyor:

“Kuuuuş sesleriiii ovaaalaara yayılıır
“İiinsan bunaaaaa hayranoluuur ba’yılır

Erkenden kalkan sabahları, yumurtayı sütle çarpan sesiyle

Hafız Efendi için oturdum gülüyorum
İçimden ve gözlerimle

O, r’leri uzatıyor ben üzüldükçe:
“Kuzucuklar taze çimen ararlarr
“Amber gibi mis kokuyor topraklarr

Osmanlı burjuvaya böyle yenildi işte

II

Duramam gayri buralarda nice türküler bilirim
Böyle saçmasapan hafızlık olmaz
Utanmasam bir katır edineceğim gene
Binerim üstüne ve gezinirim ve şunları söyleyerek:
 “Menekşeden martinimin demiri
Bu türküyü en iyi Enver bilir
 “Dağlar dağlar viran dağlar
 “Meşeler gövermiş varsın göversin
 “Ürgüplü Cemalim algın Cemalim
Seni de mi pusuya düşürdüler
 Türküler apayrı bir cumhuriyettir
 Söylerim Müzikten bütünlemeye kalan sesimle
Yakarım bazan ben de yanık türküler
 Yakarım yeni ve uzun türküler

Su içerken vurulmuş bizimkiler
Devletin zulmüdür Türkünün z
Bir Dağ isterim ben de kendime

Heraklitten Efesli eytişimden
ğrendim ki Dünya karanlık ve aydınlıktır
Uzundur ve kısadır engiler ve elemeler
Güneş bir mızrak boyudur üstümüzde

Korkmadım kimsenin devletinden
Ben de elbet Dedemin bahçesinde yetiştim
Kkenim Ateş ve Toprak ve Su
şrsem kendimi yakarım
retime, leşime dayalıdır şarkılarım
Acıkırsam Tarlalara ıkarım
Alınmamış hakları ınlamalıyım
Krepon kâğıtlarını katlayan sesimle
Her plakıda bulunmayan sesimle

Eve gidip fişekler takınmalıyım
Bunca çileden ölümden sonra
Her savaşa her bayrama artık soyunurum ben

SAÇMASAPAN BİR ŞİİR

“Kedi Pepik”. Evet, Kendisi bir çeşit bilgelik taşır
 “Çuv Köpek” ise öldü. Ömrümün yorgun kısımlarıdır
 Aklımla ben birbirimizi oynatıyoruz
 Tarlam yağmura esintiye deliliğe açıktır

Kaç gündür boş duran bir tabanca gibiyim
 İnsan şapkasız da delirebilir kumral ve sarışınsa

Aklımdan geçenler bugünlük bunlar
 ve tabii birtakım hovardalıklar
 Vergi ödemedi yaşıyor olmalıyım

Yüzüm de bir kedidir boş zamanlarımda
 Kalbimde kuş kadar bir köpek havlar
 Kafkas Haritasından Çerkes köylere indik biz
 Atlarını vurdu ve gömdü, kente yerleşti
 Gümüş eyerlerini karartıp sakladı
 Ne diye homurdanır sanki Dedem

İğdiş geyik gibidir Çerkes tabanca olmayınca
 Çaresi arada kovboy sinemaları

Kamu düzeni ile aramda fark var

Şakayla öfkeyle geçti şu son beş on yılın delilikleri
 Bir köpektir Çerkes aklı, ağzından bulutlar akar
 Ben maymundan falan türemek istemedim
 Kediden, köpekten ve attan gelirim

Evde herkesten daha iyi yazarım
 Arada bir pencereden bakarım ve daha eğlencelisi
 Yokuştan ilk çıkanı öldürmektir işim

Tuhaf bir adamım arada tabancam tutukluk yapar

Aklımdan geçenler bugünlük bunlar
 Ben asılırken bile gülen adamım

Sevr ve Lozan bana vız gelir

Çerkesler bile eskir zamanla Fakat
 Şimdi anladım ki bende Ölüm kokan bir dalgınlık
 yaşar

Kaç kere söyledim evdekilere
 “N’olur bir kedi alalım, n’olur bir köpek alalım
 “İnsan boş bir tabancadır ama bakarsın birgün
 patlar!

Komşulardan çekinmesen hüngür hüngür ağlarsın
 O zaman da hergele gazeteler yazar

Aklımdan geçenler bugünlük bunlar
 Oğlum Ergin sen galiba üzüntülü adamsın

Tanrı bile baksana senle oyalanıyor

Çerkesce konuşmayı bilmezsin, Lazca bilmezsin
 Unuttun bıçak atmayı ve saplamayı
 Adam olsan bir köpek ve bir tay edinirdin
 Ellerini yalar keçilerin sabah esintisinde
 Bana kalırsa kendinden boşan
 Bir celsede boşanırsın
 Yeter artık bu kadar yabancılaşman!

KIŞ DÖRTLÜKLERİ

I

Birinciliği alan açık güvercin
Dadal'ın saçındaki buğdaydan
Havayı üzmeden kalkar
Konmuyor başka çocuğa

II

Senin kendi ölümün, Ninem Güzel Em'ne Hanım
Bize onun yansımasından
Daha ahşaptır
Şu güneşli Edirne Kışında

III

Şimdi Gülserenden bir mektup alsam
Bir çalı tarlası olan el yazısında
Gözlerinin derin suyu
Kımıldamadan akar

IV

İri puntolarla vurulan öğrencilerim
İnce bir sıtmayla geliyor Güz
Kırmızı suratımı siliyor Yağmur
Zaman birdenbire kısalıyor

V

Amasya Dağlarına açılan pencereden
Sürgünümü çeviren kayalık Irmak
Gitmiş gibidir herkes çevremden
Armut ve Elma bahçelerine

VI

Yeni Yılın kısa, Ömrün uzun olsun
Kilitlenmiş Anadolu Çocuğu, Devrimci Atmaca
Öğüt sen de bu acıyı Kalbim işsiz kaldıkça
Ölümleri, Ağıtları biriktiren Kumbara

VII

Yüzüme bir hüznün Haritasını
Üsküdar Türkçesiyle çizer kızı tutuklu bir Kadın
Gökyüzü pistir ve kalın. Analar dayanıklıdır
Çamur gibidir içimde ikindi duygularım

VIII

Saat 19 Haberlerinde Taylan Özgür'ü vurdular
Bütün yanaklarım sapsarı
Güneş, aklında tut bunları
Matematik, hesapla bunları

YAZ DÖRTLÜKLERİ

I

Çok kaynamış Sular gibiyim
Çok kaynamış sular gibi
Göğsümü boyuna süngülüyorum
Geçiriyorum kendi ömrümden Uykular gibi

II

Her zamanki gibi oldu gene
Yalnız kaldığımda Kalemlemlerimle
Testiler konuşmaya başladı, Perdeler kımıldadı
Birazdan Ölü Annem de gelir dolaba Süt içmeye

III

Burası kış köşesi, benimdir der ben dururum
Burası Yaz köşesi, bir Deliyi vururum
Burası Güz köşesi, koklarım Dağları
Burası Bahar köşesi, kudururum Ormanda

IV

Biz Onunla yakın şehirlerde büyüdük
Ben toz toprak içindeydim, O Mandolin çalardı
Neriman Öğretmenin çok sesli korosunda
Çocuktum, üzgün olurdum, saçlarım kıvrıkcıktı

V

Kuşlar savruluyor derken ortalığa
Gülüyor yan odalarda birileri
En yalnız adamıyım Orta Doğunun
Tanrım kabul et artık şiirlerimi

VI

Çok yoruldum öyle bir ölümden sonra
Sigara içecek göğsüm azaldı
Bu Paris'in sokakları üzüm gibidir
Acılar bir salkımda yerlerini alıyor

VII

Boğulmak cinsinden bir nesneydi
Çünkü esniyordu Kalbim, eskiydi
Bir tren geliyordu pofurdayarak
Tipinin kargalarıyla Ankara Bozkırına

VIII

Ömrümüzün çoğu mezarlıkta geçecek
Diye şakalaşan eski Arkadaş
Ne yapıyorsun sen Bandırma'da
Ölsek de dinlensek biraz, bana kalırsa

ALFABE İÇİN BİR AĞIT

Saksağan renklerini
 Köpeğimin aklına dizdi. Ben dalgındım
 Güneş kağnısıyla Kasabaya indi
 Güz Annemle birlikte gitti
 AL FA BE DE kaldım.

Saksağan renklerini ayvalar narlar üstüne çizdi
 Sular da soğudu
 ANNE' min torunları hırka giydiler
 Sokaklar ve Aşklar soldu.

Sobalar, Mangallar, Maltızlar yandı
 Sağ kalan acemi Babam
 (Eskiden bیلardo oynardı ve çok yakışıklı) ve Pipoya başladı
 Yüzme bilmez, Denizyollarından emekli
 ANNE' min saatini durdurdu ve duvara astı
 Komşular geldi ve ağladık.

Saksağan renklerini tuttu dondurdu
 Uçurtmalarla gözlerimin arasında
 ANNE BANA ÇİÇEK AL
 Al sana çiçek ve çelenk. Bol bol oyna.
 ANNE SENİ SİNE SİNE
 Sine sine oyununu hatırla
 Sürüp götürecekler şimdi
 AL FA BE DE YİM Hep

Kardeşlerim: Kara, Sarı, Kırmızı
 Islak topraklara kadar yürüdük
 ve Gömdük kendi öz annemizi
 ÇOCUKLAR DERSİMİZ BİTTİ

Alfabede miyiz artık Ağabey?
 Başka nerede olabiliriz çocuklar?

AL FA BE DE Kİ Başörtülü kadın
 Annemiz Rahmetli Melâhat Hanım.

Saksağan renklerini bize bağışlar
 Uçar birkaç ölüm boyu uzaklaşır gider

GERİDE KALMIŞ BİR ÇOCUK İÇİN GAZEL

Anası boğmuş kendini bir ipek gömleğiyle
 Çocuklar gibidir yüzünün bilmecesi
 Avlunun bu erken saatinde

Abisi boynundan Ankara'da vurulmuş
 Kardeşler gibidir yüzünün bilmecesi
 Kuşların bu erken saatinde

Sanki Ablası sorgularda delik deşik
 Sıcak dar kanlı gece
 Geride kalanlar gibidir bilmecesi

Teyzesi, Amcası, Halası deliriyor
 Kar yağıyor, kar yağıyor yüzünün keçesine
 Dutların bu erken saatinde

Babası tutuklu götürülmüş, mektup yazılmayan bir yere
 Küfler gibidir yüzünün bilmecesi
 Yağmurun bu erken saatinde

Kaç gündür Okula ve Oyuna inmemiş
 Kalmış Dedeler ve Yengeler elinde
 Yetimler gibidir yüzünün bilmecesi

Avlunun bu erken saatinde
 Kaybolmuş dilsiz bir Panayırda
 Cüceler gibidir yüzünün bilmecesi

LİMON RENGİNDEKİ ERGİN KONUSUNDA YENİ BİR AÇIKLAMA

Günler uzuyor, ölüme falan çalışıyoruz arkadaşlarla
Kiraz günleri bunlar, dut ağaçlarına baykuşlar tünüyor
Üşeniyor aklım düşünmelere
Kalbim ve Alnım buruşuyor
Soluyor belki yüzüm bile

Ay çıkıyor derken Ay çıkıyor
Bitkileri sulamak istiyorum
Yıkayıp erkenden uyumak istiyorum
Olmuyor işte, bir türlü olmuyor işte

Vezir Gambiti yoluyla çalışalım diyorum
Herhalde saçlarım kıvrıcık olmalıdır
Yusuf da kızlar da beni anlamıyorlar
Dutların dibindeyim öğlenlere kadar

Dokuz kere uluyorum tam
Bahçenin kokuları ve zakkumlar zulmediyor bana
Kimbilir hangi şarkı şu plağın arkası
Yeni sulanmış bir kahveden geliyor
Olmuyor ama nedense bir türlü olmuyor

Kardan adam yapalım da inceleyelim, dedim
Şurda bir adam belirdi Babamın tıpkı aynısı
Senin gözlerinde mi durur hâlâ o kış portakalı
Okullar tatildi ve Güneşin ayazında oynuyorduk

Derken bir ıslık çaldım, köpeğim koşup geldi bana
 Biz içarlere girdik sonra Adam dışarda kaldı ve eridi
 İşte bütün bu örneklerle giriyorum ölüm konularına
 Boğmaca çocuklara nasıl saldırmıştı, bütün çocuklar şaşırdık

Ne kadar çok öksürüldü o Kış Nadide'lerde
 Ölenler duvarda grup halinde fotoğraftır hâlâ
 Kardeşim durmadan andı bunu düşündü durdu
 Sonra gitti mangaldan bir kestane kopardı

Her şey önce eridi sonra güçlendi Baharla
 "Haydi artık gül, neşelen, Yurdumuza geldi bahar"la
 Yeni üstlerimi giydim ben de, kolonyalandım biraz
 Taradım saçlarımı, izinsiz, indim serin sokaklara

Kimseler kalmamış artık boğmacadan sonra
 Demek ki Ölüm gümüş bir ibrişim kullanmış
 Herkesi iliştiirmiş yamalı bohçasına
 Ağzımı kavuruyor derken rüzgâr ve dağıtıyor beni de evime

Babalarımızı ve Cumhuriyeti selamlıyoruz gülerek
 Solarak epriyip morarmış okul şapkalarımızla
 Oyalandım Tanrım seninle bile şakalaştım
 İçime özsular, üzümleler yürüdü o Yaz

İşte bütün bu örnekleri anlamsız buluyorlar
 Zekidir oysa çocuklar, kiminin yüzünde çil çiçekleri
 Limon Rengindeki Ergin günleri bizde böyle başlar
 Ölüm aşktan türüyor, Kışları Yazlar üretiyor

Sonra birden büyüdük seslerimiz değışti
 Bunları Leylâ bile anlamadan yaşadık
 Okula birlikte yürüdük, tanıdık kuşlar edindik
 Olmadı işte, bir türlü işi anlamadı kimse

Şimdi kesmek istesem bir yerlerimi
 Ağlamak istesem bir yerlerimden
 Nasıl da çığlık atar, kikirdeyip kaçır o kızlar
 Acırlar bana belki, sevmezler beni çünkü

Yılanımdır peşimde hepsi de dolaşırlar
 Yalamak isterler kurumuş kanlarımı
 Dirsekleri pencerede inatçı dedikodular
 Yere dökülen sonra peltelenen bir kuşku var

Bir Ermiş miyim sanki ben şimdi şu sıralarda
 Ölü bir dilde mandolinler çalan
 Günler uzuyor, yağmurlar sıcak, kirazlar, dutlar başlıyor
 Yeniden buruşuyor kalbim ve aklım gayet uzundur

Şimdi ben tek başıma Frankfurt'tayım
 Çilelerden süzölüp yorulup geldim
 Zulmediyor bahar bana yeniden
 Çocukluk ve Ergenlik günleri getiriyor

Finkenhof dutlarına Baykuşlar tünüyor
 Ergin yeniden bir limon rengindedir
 Koskoca bir Kış'la uğraşır durur

ORTA YAŞLI BİR YAZARIN CUMHURİYET BAYRAMI KONULU İLK ŞİİRİ

Şiirin konusu bir Cumhuriyet Bayramıdır
Herkes bir cumhuriyettir aslına bakılırsa
Babam bile bir cumhuriyettir ikinci karısıyla
Bakmayın yoksul bir emekli olduğuna
Bizi öfkeli ve tedirgin büyüttü

Renkleri iskambilden aşırılma izciler
Kızmasınlar şimdi bana. Biz de o oyunlara düştük
Uykusunu almamış askerler
Bıyıkları burulu at polisleri
Yelekli belediye başkanları ve süslü valiler
Herkes kendine göre bir cumhuriyettir

Herkes bir cumhuriyet kurabilir bahçesine
Önemli olan istek, plan ve malzeme
Çalışmak ve yükselmek yüreklerde çingirak
İster ısırgan otları bürüsün
İster öksürük çiçekleri süslesin
İster karpuz kes otur ve ye, kendi bahçendir

Tarlalar ve Fabrikalar dolusu bir halkın kalkışması
 Kurduğu zaman fakat kendi öz uygarlığını
 Başka türlü sesler geliyor bandodan bile
 Giderek anlam kazanır her türlü cumhuriyet
 Yoksa bir şair niçin ve nasıl yaşasın

Aksi halde cumhuriyet konusu
 Hoyrattan kurtaramaz kendisini ve bayatlar
 Şablonla yazılan saçma söylevlerde
 ve İzci arkadaşların şapkalarında

Durum işte budur
 Saygıdeğmez düşmanları şiirimin
 ve Cumhuriyetçi dostları kahkahamın
 Ben sakallı söylerim sözü
 Yarına inanmasam bugünü kurcalamam

CEMİLE HANIMA SON GELEN FOTOĞRAFLAR ÜSTÜNE BİR SÖYLEŞİ

Hüzünlü bir neşeyle uzatırlar geceyi anneler belli etmezler
Mayıs günleri. Az sonra şehir ırmağa dökülecektir,
Köln yani Kolonya
Erken dinmiştir kırkikindiler ve Soluk Ren Güneşi
Islak parklardan top oynayan sarı ve kara oğlanları
toplayacaktır

Bir işçi sokağında kıızıyla oturan kadınlar birbirini tamamlar
Özenle yoğururlar, ütülerler, katlarlar geceyi de belli etmezler
Yeni eşyalar bile süsler hüznelerini: bir ütü bir
fanus-saat, bir gümüş tepsi
Çünkü bunlar kadına kimseden kalmamıştır

Oğlundan yeni fotoğraflar almıştır aslında kadın
Taş bir duvar, bir avlu, suç ortağı arkadaşlar
Tarihte bir fidanları oldu elbet, kanla sulandıydı bu da
Düşler birbirine karıştı önce ve sonra: Suçlar kısa cezalar uzun

Ertuğrul'un yanında Orhan, yerde sağdan sola sabırla
oturanlar
Bir başta Münir Ramazan, iki kişi daha biri ötekinden inceyağız
Fotoğraflar rüzgârla ürpertir bakmasını bileni
Duyguların ve zamanın ahşap kapısıdırılar

ÇOCUKLAR İÇİN FAŞİZM

Faşizmi çocuklar da anlayabilir
Dayak yemektir serseri bir babadan
Karanlık odaya kapatılmaktır
Hakkını istemekte direttiğin zaman

Üvey ana, yarı güleç öksüze
Sabunlu eliyle tokadı yapıştırır
Henüz yalıdır çocuk henüz dayanıksızdır
Yıldırmaktır amaç esir etmektir
Çocuk faşizmi yanağında tanır

Onlar niçin böyle çirkin olurlar
Bir tek güzel faşist yaşamamıştır
Anlamalı sorulardır bunlar çocuklar size
Okullar bu dersi öğretmiyorlar

Nerde bir kuvvet birikmişse haksız
Nerde bir zartzurt ya da cartcurt
Nerde elimizden kapılmışsa ekmek
Sınıfta, sokakta, evde, çarşıda
İşte çocuklar faşizm ordadır

Hepimiz elele tutuşmalıyız
Korkmadan yürümek için gecenin ötesine
Güneş nasıl olsa doğacaktır
Horozlar ötmeye başlar başlamaz

BİR SALI GÜNÜ BOYUNCA

Gidip güller mi koparsam yoksa solsam mı
 Bir Salı günü ve elemeler boyunca
 Yolumu değiştirsem mi Kaptan kuşlarım

Anlamsızdır şimdi bütün fuarlar, bütün panayırılarım
 Yeni değilim çünkü Felsefede
 Bir Matematik olurum ve saçmalarım

Çocuk olur kaybolur gövde
 Kurtlar iner yer bunu
 Bağırarak koşarım
 Bir Salı günü boyunca

Her Öğretmen bilir mi niçin böyle sarardım
 Canım sıkılınca öksürürüm üç kere
 ve Sessizce göğsümün köylerine dönerim

İnsan alınyazısını göğsünde taşımalı
 Avucunda kurutmaları bütün sorularını
 Yeni yıkanmış bir çocuk için Ölüm
 Azgın bir bilmecedir dönenip duran

Durgun olur sularım genel olarak
Bir deliyim içimden ve kekelerim
Taş kaydırır olurum, kâğıttan gemiler yüzer
Gidip ipek giyerim öyleyse üzerime

Güzel bir anlamsızlık yakalamışım
Ne de olsa kendimin acemisi değilim
Hayatın topacını bir kaytan döndürüyor
Böyle kavramlara da yabancı gelmiyorum

Durup durup yaşlanırım, soluklanırım
Üzüm bile yesem
Soyut bile etsem sözü
Bir Salı günü ve elemeler boyunca

Yolumu hiç değiştirmem Kaptan kuşlarım

ÇOCUK YILI TÖRENLERİ KAPANIŞ SÖYLEVİ

Ergin der ki çocuklar yüreğimin zeytini
Tanrıyı da istersen oralarda ara
Başka türlü çaldırmam bu Davulu
Bu konuda Baykuşun sözünü kesiyorum

Davudun karşısında Golyat gibi dururlar
Çocukları yalnız törenlerde görürler
Uçak biletini ve Doları severler
Çok da sık giderler Amerika'ya

Çocuk törenlerini kapatıp gidiyoruz
Portakal küfesini taşıyanla
Sübyan Koğuşunda üşüyenle
Sanayi Çarşısı çırakları bizler
Sorular ve yanıtları öfkelerimizdir

Hapisleri ve öteki hapisleri boşaltıp
Çocuk Yılını taşıyoruz kırlara
Denizin, ovanın kilitlerini açıp
Kırar gibi bir şişeyi kayalıklarda

Bir testi dolar gibi önce gevrekten güleriz
Sonra çınlatırız ortalığı uygun bir kahkahayla
Yaz gecesine bir fıskiye oluruz

Öyle törenleri biz her zaman kapattık
Üstlerine saygıyla mürekkepler boşaltırız
Kuşlarımız ürkütür tüfeklerini
Hiç çiçek ve çocuk olmamış o adamların

ESKİ BİR FOTOĞRAF İÇİN KISA GAZEL

Bir şapkası olsaydı, kalıpçıya verseydi
Erkenden taransaydı ve gülseydi gözleri
Kesseydi hem de bıyıklarını artık
Takmasaydı yakasına o gülü
Binmeseydi artık o bisiklete

Ne üzüncü vericiydi ve ne kadar çalımladı bizi
Dayımın hepimizi o parkta bırakıp
Kaptan Okuluna yatılı girmesi
10 numara falan alarak Trigonometriden

Kimin aile albümünde böyle bir fotoğraf yoktur
Kimin elbette böyle bir dayısı olmadı

ANKARA'DA BİR BAHAR GÜNÜNÜ
VE BAZI DUYGULARIMIZI ANLATAN
KISA ŞİİR

Güllerle uzaktan ilgiliyiz
Dünyamız kendi dönüyor
Yorgunuz ve akılsız kaldık
Aşkın gölgesi yüzümüze esiyor

Önce herşeyi bir kısrak gibi yeğın kıl
Bahar gibi birşeyler geliyor
Bütün yazarların merakı bunda
Bütün okullar bunu bekliyor olmalı

Ey Bahar sen mutlaka bir Aşkın ırağısın
Bize de bir kaygı ver kitaplarınla
Kuytu gönüllerimiz Ay gibi tutulmuştur
Çırpınıp yorulmaktayız ve eskiyoruz işte

Bahar içinde dur, beni bir Bahçede bekle
 Avluda Sarı adlı bir köpek de var
 Peşinde ipekböceğinden yavrular ve küçük bir gürültü
 Babaları başka, kulakları düşük
 Yakında hep birden havlayacaklar

Oturup Bülbülün sesine alış
 Leylâ konusunda çetrefil sorular sor
 Bize her zaman öğretmen olan
 Bâki Efendiyi ara

İyi çalkantılar sana Bozkırdaki rüzgâr
 İyi martılar sana uzaktaki Deniz
 İyi boğulmalar size derin Duygularımız

Kara tavuk tepeli ve de kulakları küpeli
 Eski Sesler birdenbire susuyor işte bakın
 Bir tırtıldan çıktı ve öldü bir kelebek gibi
 Kim olacak, Ankara'da bir tek gün süren Bahar
 Bu dünyada gülmedik de, öteki de şüpheli.

SON GÜNLERE DAİR MIRILTILAR

(Gazel tarzında)

Açmış bir Çiçek, bir Tavuskuşuyuz oğlum elbet
Birkaç Melodi daha ötebiliriz
Süsledik kendimizi bir Sarı Suda

Varlık Çan çalıyor, Ölüm işte Işık saçıyor
Kentte bir Kandil gibi dolaşan alnımıza
Geçiyoruz bilmem ki bir derin kuytu yerlerden

Talikalayız kendi Yokuşumuzda oğlum elbet
Koşumsuz kula katırlarımızla
Boş bir delinin suratını yüklüyoruz

Kurumuş bir Diken çelenk bırakılmıştır
Burası eskimiş bir Gökyüzü bence
Yorulmuş bir Tanrının kısık gözlerini andırıyor

Umudun Kimyası kokan bu Barut, ah oğlum elbet
 Kalın tütün çiğneyen duygular sardı bizi
 Kavlar tutuşturan bir gizli kahır taşınmakta

Kalbimiz تنها bir Mevsimin özdeş parçası olmuştur
 Birkaç kuşluk vakti daha gezinir, harmanlar buralarda
 Boşuna süslendik Bir Sarı Suda, Bir Mor Suda

Şi'rimiz göl vezinleri üzre dem tutar
 Ergin makamında besteli ve güfteliyiz
 Bütün Melodiler bize Vızgelir

BİR YAZDAN GERİDE KALAN HIŞIRTILAR

Aklımda sürekli bir Musiki bu sabah
Davul, flüt, ud ve keman
Hıştırtımı açıklasam ustam kızar bana
Güzel sorular bendedir
Her konuda meşk için

Ölüm cebir, Hayat geometriyse
Aklımda bir Horoz bütün yaz öter
Bir Kitap da ben indirsem
Ustam kaşlarını çatar
Gençliğim hıştırtlara gömülmüştür

Bu akşam vaktini biriktirdi bana
Sularımı kesen de odur
Bir Diktatör olan hıştırtı
Suratımda esen bir Tarih varsa onu
Kül rengine süsler

Hep şeytan arkadaşlar
 Yaz boyunca anlatarak
 Sepetler örer gibi
 Bir kuyu kazdılar derin sayılır
 Görkemli hıştırlarla

Her konuda adam vurulmuştur
 Benim hışırtım daha yeni başlıyor
 Ustamın çünkü umutları var
 Bozkırın saatini dinliyor
 Fotoğrafı genellikle Arap çıkan
 Bir Demirci sayılır
 Halktır ne de olsa bir Felsefe sayılır

Bir hışırtı istersen
 Her konuda meşk için
 Bu Yazın bitiminde uğra bana

SOĞUKTA GİTAR ÇALAN ÇOCUK İÇİN ŞİİR

Boğulmuş şapkasını kalbimle selamlarım
Soğuk bir İkinci boyunca Gitar çalıyor
Annemi arıyorum ve öteki ölmüş şeyleri

Bir Mürdüm ağacının eteklerinden
Günlerin kısaldığı bir Kenti izliyorum
Yaşıyoruz azçok ben, göğsüm ve köpeğim

Biri oldukça hüzünlü, Sis içinde bir kayık
Öteki oldukça hüzünlü, Suda taş kaydırıyor
Yağmayan bir Kışa havlıyor köpek

Gücenik bir Müzik, İşte bütün yalanlardan uzak
Özensiz bir Umudun intiharı oldular
Boynu vurulmuş Kuşak, Tuzağa düşürülmüş delikanlılık

Soğukta Gitar çalan çocuk için Tarih
Akşam evine dönmeyen arkadaşlardır
Sessiz törenleri izleyen keçilerdir

Yan odalardan birinde çalıyor ve koparıyor
Göğsümü yüzyılından ve özgül soğuklarından
Kendi ölümüne ekliyor beni

Boğulmuş Gitarını şapkamla selamlarım işte
Kabalak kederin mısraları aşıyor ve dağılmakta
Uzayan bir İkindinin üşüyen Güneşine

HECE VEZNİYLE 'KEDER'

Hünnap kuşumuzdur Keder
 Neremde uyur bilemem
 Bir Bando gibi vurur
 Bir Topal gibi seker

Usta Hüzündür Suratım
 Kaşım, Bıyığım ve Ağzım
 Her türlü yenilgimi, Aşk gibi şeyler
 Tek bir Duygu belirler

Yağmur başlar mı başlamaz mı
 Deli bir Serinliktir eser
 Döne döne düşer Kar
 Göğsümü alır gömer

Paslanmış bir Sürgüyü andırır
 Bir Pazar günü uzundur
 Kimsesiz bir Sokağı seyreden
 Kısık gözlerime benzer

Hünnap kuşumuzdur Keder
 Neremde uyanır bilirim
 Bir Bando gibi durur
 Bir Sincap gibi seker

DERSİMİZ AŞK ÇÜNKÜ, SÖYLEMİŞTİM

Dersimiz Aşk, konular Haydutluk ve Sarışıklık
 Şimdi şurdan koşsam Akdeniz'e çıkarım
 Yörükler ve Develer arasından geçerim
 Üzüm incir ve tütün, üzüm incir ve tütün
 Dersimiz Aşk çünkü, söylemiştim
 Oturur bir Güneşle sigaramı yakarım

Bir Horoz adamıştım onsekizimde
 Nedense kesmeye üşeniyor insan
 Şu günlerde ömrüm de bir hayli kısalıyor

Dersimiz Aşk, konular Barut ve Av Tüfeği
 Annemiz bizi de elbet bir Gül'de biriktirdi
 Okullar bitti, Askere gittik ve hemen evlendik
 Bahçeye bir Sığırcık bir de Köpek alıştırdık
 Serentiler üstünde Biber ve Kırmızı Tarhana
 Dersimiz Aşk çünkü, söylemiştim
 Oturduk son gece Balkonda Vişne yedik ve gülüştük

Süt gibi Gökyüzünden biriki Turna geçiyor
 Öksürerek yürüyorum bir İkinci yolunda
 İzliyor beni Gölgem, Çubuğum ve Keçilerim

BİR DOSTU ÖLÜ GÖTÜRMEK

Boş bulunup gülersen
Bir Ölünü görünce
Ocağa Tütsü atarsın
Pencerene sürme çek

Ölünün Babasıyla
Uzunca bir Rakı iç
Anmadan eski günleri
Bırak biraz Ay doğsun

Dört arkadaş bir olup
Tahta kutu içinde
Ölünüzü götürün
İncirlerin altına

Dönersen ılık çalarsın
Yol uzun, Su karanlık
Otur bir çardak altına
Bırak biraz Yağmur yağsın

TEVFIK ABİ'NİN KENDİSİ VE ESKİ BİR FOTOĞRAFI

Öyküleri uzun, sözleri kısık ve kısa
ve bir Hekim Albay'ın küçük oğlu olarak
ve Hacılar Çayırında at sürdüğünü
ve bir kısrak armağan ettiğini Kemal Paşa'ya
ve nasıl geldiklerini Yanya taraflarından
ve erkenden öldüğünü ince yüzlü annesinin
Oturduk, çay içtik, anlattı bana

İnsan da o günlere dönerken (dönebilirse)
Yanında ipek götürür ve karanfil
ve sarar duyguları kaçak bir sigaraya
ve benim hiç böyle bir fotoğrafım olmadı
ve asmaları yoran uzun bir güneş
ve Kurtuluş Savaşı günlerinde çekilmiş
Amasya'da bir Ermeni tarafından
Tevfik Abiyle ölmüş Ablası yanyana

İpek yolu Baharat yoluyla nerde kesişir
Tevfik Abi bunu da bilir belki
Ne de olsa hovarda adamdır
Zengin şarkılarla yaşamıştır gençliğini
Bir Macar kadınıyla Fransızca konuşmuştur
ve üstelik Bektaşidir Ninesi tarafından

YAŞAMIN MOR KÂĞIDI İÇİN BİR ŞİİRİMİZ

Meyveler, tanrılar, köprüler üstüne söyleşiriz
Adları değişmez bizde kalan korsanların
Fırtına bizde de bir alışkanlıktır

Size yazmak istedik bunları Ankara'dan
Milas'ta bir değirmencisiniz
Oğlunuz uzun uzun nişanlı
Şimdiki adresiniz çocukluk anılarıdır

Kuşlarınız uçuyor derlenip savrularak
En basit kuşlarınız örneğin tarla kuşları

Okulda pul değişiriz, eller küçük ve nazlı
 Sünnet dğnmzde keçiler kesilmiştir
 Bir ğretmen vurulmuştur bayrak trenimizde
 Kaymakam köye gelip bize bir konuşma yapmıştır

İşte size bunları bir trenden yazıyoruz
 Elleri eprimiş annesi bir Karanlı arkadaşın
 Niçin yaşıyoruz nereden bilecektir
 Anlamı var mı yok mu güneş falan doğdu battı

zlmek gözümüzde bir gelenektir
 Yaşamı mor bir kâğıda gzelliyoruz

Her zaman dağların bir sahibi var mıdır
 Çatışmada lenler fotoğrafsız kaldıkça
 Ve idam haberleri kısa yayınlandıka

Köprüler, meyveler, tanrılar üstüne syleşiriz
 Yrek arpıntımızdır biz eski korsanların
 Uzun süreceği anlaşılan ayı koparılmış gece

BİR TANITMA YAZISI

Cem Çakmak için

Uzun uyunmuş bir öğlesonundan sonra
Denizin kıyısından faytonla geçiyorum.
İnce bir tülüdür hayat
Cem, bilirsin bunları.
Oturup her konuda
demli çay ve nargile.
Her cümlenin sonuna bir virgül,
bir kahkaha...

Eskiyen bu yüzyıldan bir eksik kalmamıştır.
Bir şarkıya başladık
Sonunda dansedelim.
Tenekeler içine sardunyalar dikelim.

Bilmiyorum Cem Çakmak, Amasya'dan geçtin mi
Kayalıklar içinden
Kurumuş bahçelerden.
Hatırlarsın bir mevsim orda sürgündeydim ben.
Erik falan çıkmıştı
Bahar falan gelmişti.
Döndüğümde sen hâlâ askerde miydin, neydin
Bir bayramdı rastlaştık
Kafanda şapka vardı.
Oturduk gölgelikte uzun biralar içtik
Geçtiğimiz vapurlar, trenler, kaygılardır...

Ben sana Frankfurt'tan bir mektup yazmış mıydım?
Ortadoğu karıştı, eline geçmemiştir.
Demiştin ki:
"En çok da Necatigil okurduk
İnsanı sarhoş eden kırık sesler içinden."

Felsefeyi bir ermiş gibi gönülde tutan neyse
 İşte ondan var bizde.
 Başımız beladadır.
 Her türlü ölümlere bu yüzden soyunduk biz.
 Ömer de yaşasaydı
 Üçümüz bir olurduk.

Küçük memur evlerinden
 Yorgun kasabalardan
 Bir koşu bayrak gibi
 Ankara'ya inmiştik:
 "Şehrin meydanında ol; cuma günü saat on'da."
 Halk kendi söylevini herkesten iyi söyler.
 Üretim ve üleşim geri kalmış bir saat.
 Bir kurtuluş yok işte
 Bir de bunu anladık.
 Biz de bir marangozuz bu gürgen ormanında.
 Ellerimiz dayanıklı, ellerimiz yumuşak
 Sonunda hızlanırsınız bütün müzikler gibi
 Güzel şeylerdir hayat
 Cem, bilirsin bunları.

Yağmur beklentisiyle akıp gidiyor yıllar
 Bitti sandığın zaman yeniden başlayacak.

Uzun yürünmüş bir öğlesonundan sonra
 Denizin kıyısından faytonla geçiyorum
 Diyorum ki, belki de boşuna yaşamadık
 Kışlar soğuk ve yağışlı
 Yazlar sıcak ve kurak...

KÜÇÜK BİR TARİH DERSİ

Bütün bu Romalılar taşlara gömülmüştür
Ağızlarına bakır paralar konulmuştur
Büyük Konstantin York'ta işte bu evde doğmuştur
Ev orda dururken yanından geçip gittim

Bütün bu Romalılar tuğladan oyulmuştur
Halkları söndürmüşlerdir, Devletleri yıkılmıştır
Çünkü bütün bugünlerde canımız sıkılmıştır
Belgeler sürekli bir isyanı kanıtlıyor

Bütün bu Romalılar külle yıkanarlardı
Sıfırı bilmezlerdi, Hukukçu ve Duvarcıydılar
Her suyun üstüne bir Kemer yapmışlardır
İştahları açıktır, herşeyi yerlerdi

Bütün bu Romalılar uzun bir Tarih dersidir
Ziller çalınsa da teneffüse çıksam
Öğretmen eskidir, suratı sararmıştır
Dışarda Zakkumlar, Zanzalak ve Zerdali

Ben hep Romaya vergi ödemişimdir
Uzun bir Deniz kıyısında yürümek istiyorum
Kapalı gökyüzünden bıkmışım
Ergin'in hakkı Ergin'e, Sezar'ın hakkı Tanrı'ya.

Bir borazan sesiyle başladım ve bitirdim
Eski bir şarkıydı bu, Udla bestelenmişti
Belli ki Uşşak makamında. Belli ki Nevres Beyin
Şarkıda güller vardı, soldular ve öldüler

Yaz kötü başlamıştı, zaten hep kötü başlar

ÇOCUK ŞİİRİ

Anlat bize bir gençlik maceranı
Aydede
Günler hiçbirimize
Bir anlam getirmiyor
Saklanıyor bir Sırtlan
Elişi sepetlerimize

KALBİM, EMEKLİ BİR AVCISIN ORMANDA

Kalbim, benden büyüksün, güngörmüş, deneyimli
 Emekli bir avcısın ormanda
 Beyaz bir de Köpeğin vardır
 Eski bir Haydutsun anılarında
 Bir Felsefe olmuşsun kendini seyrederek
 Gül kökünden bir Pipo
 Bir yasemin Ağızlık
 Bana bıraktıkların

Kalbim, bu sessiz sonbaharda
 Bugünkü atlaslara inanma sakın
 Düz bir tepsidir dünya
 Yolun sonuna ulaştın artık
 Güzel bir durum kıyısındasın.

Bir kırmızı fenersin bir hayli dokunaklı
 Uzayan kar tipisi altında
 Kalbim, dağların kaybolmuş senin
 Kurtlar falan inmiştir bembeyaz ovalara
 Bir ağlayışı sustuğun belli
 Şarkılarını söylerken

Yediği çöreklersin, kırıntılısın
 Bir Delinin (Akşamüstüdür, Üşümüşdür) avucunda
 Yorgunsun, anlıyorum,ve düşünceli
 Kahveyi çok içmişsin uykun da kaçmış gibi
 Bir Musiki kurmuyor Melodilerin

Kalbim, göller bölgesindesin
 Ne olur, gölgeli yollardan yürü
 Başında bir şapka güneşten sakın
 Gözlerinden okuyorum acını
 Bir aile yangınında testilerin kırılmış
 Kavrulmuş gitmiş sanki çocukların

Kalbim benden hatırlısın bilgiler arasında
 Avcısın, çünkü bir orman içindesin
 Sulardan içiyorsun, meyvelerden yiyorsun
 Tırmanmak istiyorsun bir tepe daha
 Güleçsin nedense bir çocuk gibi
 Köpeğine gençliğini anlatıyorsun

Güneş bir portakal çılgılığıyla battı
 Tutukluk yapıyor kırma tüfeğin
 Derme çatma kulübenden uzaksın
 Kalbim bir telgraf çek kendi kendine
 Seni bekliyor son yolculuğun
 Tenha bir istasyonda

İlk karakola teslim ol ya da
 Köpeği bir dostuna emanet bırak
 Ormanda bir köşeye göm fişeklerini
 Anıları bir müzeye gönder istersen
 Bunca yıl yaşadın yakalanmadın
 Güzel suçlar işledin bir tarih oldun artık
 Eğer bana sorulacak olursa.

Her hüznü her sevgiyi ayakta alkışladın
 Gül kökünden bir pipo
 Bir yasemin ağızlık
 Yedigâr kalsın bezirgânbaşı
 Tüm avcılara yedigâr kalsın.

GÜNLERDEN EYLÜL,
AYLARDAN ERGİN GÜNÇE

BİR AY BATIŞI İÇİN GAZEL

Ölüm Tanrı gibidir
 Büyük düşünmelisin
 Durgun bir İkindideyiz
 Çörek pişirmelisin

Erken gelir, Geç gider
 Kolay bir iş değildir
 Batan Güneşi seyretmek
 Çaylar demlense bile

Bize kırık sesiyle
 Kalın bir Şarkı söyledi
 Uzak yolculuklara
 Çıkmak istiyor sandım

Birazdan Rüzgâr çıkar
 Duygular keskinleşir
 Bahçede oturalım
 Çan sesleri altına

Uzakta öttü Horoz
 Bir sonuç bildiriyor

BİR AY BATIŞI İÇİN

Korkmadım, Ölüm Tanrı gibidir
Büyük düşünmeliyiz Akşam oluyor
Dalgın bir Ovanın kuşları var
Yumuşak yüzlü bir Ay batıyor

GAZEL

Ölüm konusunda büyük düşünmelisin
İkinci için çörekler pişirmelisin

Aşk için Leyla'yı Mecnun'a gizlemeli
Çörekler için çay da demlemelisin

Batan Güneşi seyretmek kolay bir iş değildir
Bana kendi sesinle bir şarkı söyleyebilirsin

MOR BİR AY İÇİN GAZELİMİZ

Korkmadım, çünkü Ölüm Tanrı gibidir
 Büyük düşünmeliyim, çünkü Akşam oluyor
 Yumuşak yüzlü bir ay çıktı, Fısıltılar
 Ovanın dalgın kuşları gidiyor

Bu güzel bir İkindidir, çünkü uzuyor
 Fırından Çörek kokuları geliyor
 Bize kendi kalın sesinle
 Kırgın bir Kalbin şarkısını söylemez misin

Uzak yolculuklara, çıkmak üzere gibiyiz
 Gözlerimizde, çünkü bir tenhalık var
 Birazdan Rüzgâr çıkar, Toparlanalım
 Duygular keskinleşir ve Ay kaybolur

Kolay bir iş değildir Ud sesleri
 İçimde ahşap Değirmeni döndürüyor
 Hem her şeyi algıla, hem de yaşa bunca yıl
 Uzak mavi Gök, yakın mavi Gök

Ölüm Tanrı gibidir esirger ve bağışlar
 Büyük düşünüyoruz, Gerçi küçük bir yaşantımız
 Ve bahçemizde ördeklerimiz sürüp gidiyor
 Bozkırlıyız işte, Denizlerden uzak ve Kıraç

GAZEL TARZI

Ölüm konusunda da
Büyük düşünmelisin
Duru bir İkindiyiz işte
Çörekler pişirmelisin

Aşk için Leylamızı
Mecnuna gizle de gel
Bahçede oturacaksak
Çay da demlemelisin

Kolay bir iş değildir
Batan Güneşi seyretmek
Bize kendi sesinle
Kırık bir Şarkı söyle

Uzak yolculuklara
Çıkmak üzere gibiyiz
Birazdan Rüzgâr çıkar
Duygular keskinleşir

GÖMME TÖRENİ

Doğa Tören kaldırmaz
 Ölüm de böylece yürüyüp gitsin
 Borazan çaldığı görülmemiştir
 Adımını ıslığına uyduramaz, dağınıktır
 Çalkalanır kendi gürültüsüyle
 Bir ikindi üstüdür uzun gölgeleriyle
 Bırakın öttürsün horozlarını

Bırakın öttürsün horozlarını
 Gömme işlemleri uzun sürüyor

.....

Herşey gelip geçicidir
 Bilirsin, Zaman bile
 Herşey bir Yağmura benzer
 Başlar, Gelişir ve Sona erer

Öyleyse neden uyumayalım
 Elimizde tespih ve bir Hasır üstünde

.....

Hüznümüz imkânımız seninle iç içedir
bir tanrı bulsak yolda; alır eve getiririz
ve okşarız ve kilime oturturuz

kimse bir halk kadar dayanıklı olamaz
susuzluğa, yalana ve mavi ispirotoya
buğday yüklenmiştir, güzel bir de yüzü var

Kahraman değildir, alkıştan incedir
Halk kadar dayanıklı bir şeytandır acıya
Sessiz bir süzülüştü, Aşkta ve gençtik daha

İşte Eylül de bitti bütün Eylüller gibi
Yaz uzak bir arkadaş gibi unutulur yakında
Mektupların arası zamanla uzar

BİR MESNEVİ BAŞLANGICI

Dünya'ya her zaman inmek ister işte bir Tanrı
 Ülkeler coğrafyası her zaman aramıştır kendisini
 Durup dururken yoksa ne diye erken kalkayım ben
 Boşuna mı bütün bu cansefaları, bu tülipenler
 Bir yazın son günlerini serinleyen bahçede

Bütün bunlar ve yün yumağıyla
 Bir varlığı örmekte olan yalnız Âşıklar

Bir Tanrı ister, elbette bir Tanrı ister
 Bahçenin tam da ortasına yerleşmiş olan bir Havuza
 Saatin yanına asılmış bir takvim gibi hesaplı ve çingiraklı
 Gösterişli kılan bir gümüş gerdanlık gibi yoğun
 Esmer bir Boyunla bir Göğüs kavşağında

Bütün bunlar ve ninemin çıkırığında
 İğrilip bükülmekte olan ham Tiftiğin müjdelediği Âşıklar

Tanrıyla tanışmak ve öpüşmek nice musikilerden sonra
 Sahaf dükkânlarında Ceylan gibi duran kitaplar
 Örneğin içi kedilerle ve timsahlar dolusu bir ansiklopedi
 Kalın harflerle yazılmış bir öksürük, bir Dua
 Kuşlara yem serpen bir akşamüstü yorgunluğu

Bütün bunlar ve hiçbir zaman örülmemiş bir Kazak
 Kendi Sûrelerim oldu ve öldük biz o âşıklar

DURUP DURURKEN SÖYLENEN SÖZLER

Çok günler kendi suratını kullanır
 Haylaz bir İkinci çocuğudur
 Tırmanır, Akdeniz incirleri toplar
 İçi mor Elişi kaplıdır
 Arada biriki Arkadaşı boğulur
 Durup dururken içini çeker

Gençliği Umutla hırpalanmıştır
 Gittiği her ülkede buldum onu
 Günleri mat soluktur
 Evi kuzeydedir
 Trakya'da mezarları vardır
 Durup dururken dalar gider

Arsız kalabalıktan uzaktır sonunda
 Hüznünün küllerini savurur
 Tiftik bir Sessizlik içinde
 Tilki kulaklı bir Zaman duyulur
 Denizden kopmuş yosunlar gibidir
 Durup dururken piposunu yakar

Zeytinliğin dibinde bir ahşap Değirmen
Gibi böğrünü öğütmektedir
Kimseden Mektup beklemez
Bizimle birlikte Dağa doğru yürür
Tabancası artık kuruludur
Durup dururken gözleri güler

Elyazımı, Çiçeklerimi kullanır
Bazen bir okul şarkısı söyletir bana
Şarkıda bir çocuk bir kuşu yolar
Sözleri herhalde Fransızcadır
Benimle birlikte Kışa hazırlanıyor
Durup dururken uzaklaşır gider
Durup dururken geri gelir
Yüreğine su serper
Bir şeyler mırıldanır

HIZLA ESKİYOR YÜZÜM

Belki de Tanrı dünyaya her zaman inmek ister
 Dünya da kendisini her zaman aramıştır
 Durup dururken yoksa ne diye erkenden kalkıyorum ben
 Boşuna mı bütün bu tülipenler
 Bir yazın son günlerini resimleyen bahçede
 Bunlar ve sevdası varlığa dolaşmış yalnızlıklar
 İster, elbette bir tanrı ister
 Baş üstüne asılmış bir takvim gibi hesaplı
 Gösterişli kılan gümüş bir gerdanlık gibi yoğun
 Esmer bir boyunla bir göğüs kavşağında

Tanrıyla buluşmak derin musiki ve güzel sözcükler ister
 Sahaf dükkânlarında kalın ciltli kitaplar görüyorum
 Örneğin içi kedilerle ve kuşlarla dolu ansiklopediler
 Ceylan derisine kalın harflerle yazılmışızdır
 Durup dururken yoksa böyle bir şey
 Benim durgun gönlümü ne diye çalkalasın
 Ne diye aklımdan geçsin denizler ve denizciler
 Kuşlara yem serpsin bir çocuğun gözleri
 İşte bütün bu haberler, havadisler de gösteriyor
 Tanrı aramıza her zaman gelmek ister

Sanki sakallı bir adamın ilkokul önlerinde hiç ses etmeden
Macun satmasında büyük hikmetler aramalıyım
Hayatı ancak şaşırırım ben bu toylukla
İşte büyüklerim de öldüler, hızla eskiyor yüzüm
Zaman bana durmadan şarkılar öğretiyor
Bense bir düğün gibi uzamaktayım
Çengiler, çalparalar, defter ve kokular
Evet şekerim bir gün daha sona eriyor
Güneşin batışını sayı sayarak kutluyoruz
ve hafifçe kaydırarak şapkamızı başımızda

İBRAHİM KEHRİBAR

Tütün kaçakçısı, bıyıksız, Adapazarından evli
 Şimdi de herhalde oradan evli
 Adı akılda kalan çerkeslerimizden
 Gözleriyle ve sigara içişiyle konuşuyorum
 Boş yere yatıyor bu dördüncü yılı
 -Sanki biz burda boncuktan sallama örmüyoruz

Koğuşun da bir akşam güzelliği vardır, ülkemiz büyük
 Eski bir Bitlis tütününün anıları gibiyiz
 İlk güveyilikler ve kırılan bir testi su
 Hayata her zaman nereden başlamalı
 Şaşırp yarın da gelir mi görüşümüze
 Kınnapları, hızarları çoktan bırakmış
 Bir aş boyası gibi sürüp giden babası

Sözlük kullanmadan okurum ben böyle adamları
 Hüznü çünkü yalnız alfabemde kullanıyor
 Katırını tütününe yüklüyor, ilikliyor bürümcük gömleğini
 Tabancasını barutunu falan yanına alıyor
 Son saçlarını bir lohusanın geride bırakan meslekler
 Askerlikler, trenler, ikinci güveyilikler
 Bir bakraç yoğurt gibi, bir sepet elma gibi
 Asılı bir kahır olarak başucumuzda
 Artan eksilen şeyler

Hayatı gözümüzde büyütmemeli
 Bir de bakarım çıkar gelir yakında
 Heybesinde tütünler, atında çifte dişengi
 Antep taraflarından gelen bir mektup gibi
 Herhalde henüz kalbi seslerle süslü
 Herhalde gene bir kasabadan evli
 Herhalde yağmuru yamçasındadır

Birlikte güzel günler yattık arada görüşürüz
 Bir kaçakçı: Belki de doğadaki boşluğu dolduruyor.

STAMMHEİM DÖRTLÜĞÜ
(BİR ÇOCUĞUN AĞZINDAN)

Adam öldürmek devletin tekelinde mi?
Yoksa ben de öldürebilir miyim istediğimi
Devleti öldürebilir miyim örneğin
Ve öldürmek istediğim öteki zulümleri

OSMANLI DEMOKRASİLERİ

Deli İbrahim'in ve Genç Osman'ın
Çok iyi örgütlenmiş ölümlerinde bile
Bir demokrasi araştıran ey gidi Babam!

Üçüncü Abdülhamit çağına hazırlık yapıyorum
Halk dağınık ve dalgın ve soğuk bütün kentler
Dörtlü Önerge, İstanbul Sanayi Konferansı
ve Ciklet çiğneyerek aramıza katılan Amerikalılar
Herşey sondan başa doğru unutulmuştur

Aklımda Nadir Beyle çıktım sokağa
Ne kadar isterdi bir akli olsun
Biz ekmeği vesikayla alır peksimet yapardık
O, Alman Savaşlarına onbaşı katılırdı
Devrim karakolunda şimdi komutan

Kadro Dergisi, ucuz buğday, meşe odunu ve tangolar
Mendel Yasalarına dayalı öğretmen okulları
Borazan izcileri, trampet izcileri, düz izciler
"Biz kimleriz, biz Altaydan gelen erleriz!"
Senin baban ve gençliği bu minval üzere tedavül etti

Dedemiz oysa muhayyer makamındadır
Ne kadar da karışık bu örgünün yumağı
Atıf Bey rahmetliden uzun uzun dinlemiştin
Son yüzyılı bir bunak yaşamış olsa bile
Osmanlıda çok iş var!

1948 YAZINA GÜZELLEME

Varolmak için mi yaşıyorduk yoksa başka bir amacımız mı vardı?

Sordum bunu kim bilir daha kaç yaz deliliğime

Babam atıldı öğretmenlikten

Annem de çok uzun hastalandı

Gül berberi Salih Divanyolu'nda ustamdı

Yeşil Hoca tek başına bir tarikattı ve oraya gelirdi fal baktırmaya

Ramazan yaza rastladı

Pideli Sebilli ve Salihali تنها bir İstanbul'da

Evimizi bozuk paralarla döndürdüm

Çünkü Babam kamyonla şarap satmayı başaramadı.

Ablam Dedemleri Edirne'den getirdi

Taftadan sarı bir elbisesi ve kurdelası vardı

İlk kez tutuklandım Kapalıçarşı'da

Kaçak don lastiği satarken ve bileğim sicimle bağlandı

Dokuzundaydım artık ve polise amca dememeye başladım

Alemdar karakolunda sabahladık

Piçler, hırsızlar ve biz ev geçindirenler

Ben dayak yemedim ama çişim sık geldi

Çok uyukum geldiği için üzülemedim

Dördüncü sınıfı Cankurtaran'da okudum

Attila elleri üstünde yürürdü ve bir gün öldü

Menenjit olduğunu Başöğretmen bize anlattı

Kardeşim törende güldü ve utandım halimizden

Şişman Adalet Hanımın sınıfındaydım

Gülçin'i ve Tülay'ı anımsarım

Gün Gazetesi ve Marko Paşa, Tramvayda sattım
 Bir akşamüstü az daha kolumu kesiyordu
 Sabahları 50 simitten 50 kuruş kazanıyordum
 Cam para karşılığı köfte yapıyorduk
 Bir konak yandı
 Bunların hiçbirine üzülmem bile
 Ablamlar Edirne'den döndüler
 Babam yeniden öğretmenliğe alındı
 Amasya'ya gittik iki denk, dört tahta bavul
 Haydarpaşa'dan üç gün
 1948 yazını hep anarım

Herhalde başka bir amacımız vardı
 Yoksa ben niçin o kadar yoksul olayım
 Ve niçin ağlayayım durup dururken

1948 yazını hep güzelledim
 Civitledim ve naftalinledim
 Derin sandıklardan çıkarır arada okşarım

GÜNLERDEN EYLÜL, AYLARDAN ERGİN GÜNÇE

Günlük şarabımız bir maşrapa içinde
Külde pişmiş patatesler ve eşsiz pilavzerde
Din kitaplarımız, putlarımız, tavelerimiz
Yeleği de köstekli bir amca kahvesinde

Suratı çilli günler, gölgesi uzun günler
İşte bir bağ bozumu, işte bir çingil üzüm
Gökyüzüne yaslanıp saatimi kuruyorum
Kimsecikler duymasın bir Tanrı bulduğumu

İstersem bu Duayı bir Çınara söylerim
Ben kendi başımdaki en önemli şapkayım
Islıkla her türlü marşı çalan bir Arap
Bazan bizim orada bir yokuştan iniyor

İşte durumlar böyle ey Kandil Simitleri
Bir değirmen bu günler kalbimi öğütürüm
Serentiler kurarım ömrümü kuruturum
Haritamda denizlerin yerleri değişiktir

Günlük peynirimizi bize veriyor
Kızarmış bayat ekmek, suda kaynamış pirinç
sen ne dersen de yeleği köstekli Kahve
Durup dururken Tanrımı seviyorum

Günlerden Eylül, aylardan Uzun Eşek
Bir Tabanca çıkarıp kendimi vuruyorum

KIŞ İÇİNDEN SÖZLER

Bir kan pazarı üstüne çadır kurdular
 Bir kan pazarı üstüne
 Şiirin yorgun bir uğraş olduğu ortadadır
 Yorgun bir uğraş olduğu
 Yaşamın ve ölümün dirhemleri değişiyor
 Yaşamın ve ölümün
 Kargalar kışın müjdesi içindeler

Gözümün fitilini kısıtı uzayan bir ikindidir
 Gözümün fitilini kısıtı
 Keten perdelerimde eşkıyanın gölgesi
 Keten perdelerimde
 İlk bulduğu mermiyle göğsünü savunanlar
 Göğsünü savunanlar
 Kargalar kışın müjdesi içindeler

Bir sundurma bu sözler kilitli gönül için
 Mor çiçek sarmaşıklar kilitli gönül için
 Kederin bahçesidir bir kuyuya açılıyor
 Bir kuyuya açılıyor
 Sanki biraz önce birini vurdum, mutlu muyum
 Sanki biraz önce birini vurdum
 Kargalar kışın müjdesi içindeler

Gümrükleri alınmış iğreti duygularım
 Gümrükleri alınmış arkadaş suratları
 Adımlarımız sert, borazanlarımız parlatılmıştır
 Adımlarımız sert trampet yürüyoruz
 Gömlekler sıkıyor boynumuzu, bir tepeye çıkıyoruz
 Gömlekler sıkıyor boynumuzu
 Kargalar kışın müjdesi içindeler

F/M PARKINDA BİR İKİNDİ SONUDUR

Tanınmış tanrı sana bir selam gönderir
 Saçlarına çok yakışan bu rüzgârla
 Yabancı uyruklu bir ikindi sonudur
 Angutlar ötüşür ve kazlar olur suda

Uzaktır çan sesleri
 Demlenir havuzda ve uçar

Türkçe ağlayan bir çocuk bulsan bile
 Kendinden uzaklarda bir ılık oldun
 Sensin kaybolmuş olan bana kalırsa
 Ama üzülme bunlara, sevinme bunlara

Islanır çan sesleri
 Kurulanır parkın havuzlarına

Bu umudun düşünüy alnında taşı
 Bir selam da sen gönder o Tanınmış Tanrıya
 Gözlerinin kahverengi kalemiyle çünkü
 “Hastayım, yaşıyorum” diye bir ud sesi yazdın işte suya

Angutlar susuşur, kazlar durulur
 Serinler çan sesleri

YONTMA BİR TAŞ DEVRİNİ

Sevmiyorum be usta ben bu akşam vaktini
Halk gibi suskundum daha birkaç gün önce
Sevmiyorum ben yontma taş devrini
Bunu herkese anlattım üzülmüş gözlerimle

Sevmiyorum usta ben bu yontma taş devrini
Benim de bir kusurum varsa bu işte!
Halk gibi suskun kalıyorum birdenbire
Benim de kusurum bu işte

Yargıca gittim bir dilekçe uzattım
Yontma taş devrini geçelim istiyorum
Herkesi durdurup yüzünü süslüyorum
Üzüm gibi bir kederden uzamış gözlerimle

Parkları dıştan dolaşıyoruz köpeğimle birlikte
Yontma taş devrinin acemi heykelleri

EV HALİ

Çiçeklere kızıyorum
Şu serseri çiçeklere
Odalardan odalara
Hışımınla geçiyorum.

Tek başıma bir evdeyim
Cuma Cumartesi Pazar
Bütün duvarlara karşı
Şiddetle geriniyorum.

Sokaklara çıkmıyorum
Sokaklarda yağmur var
Uzayan cansıkıntısı
Defterime yazıyorum.

SÖYLE BENİ

Söyle beni yeni kurumuş bir yağmur olan kalbim
 Söyle beni dağılmış bir panayır olan kalbim
 Söyle beni kaybolmuş bir uygarlık olan kalbim
 Söyle beni oyuncu bir zaman olan kalbim

Söyle beni bir sabahın başlayışına
 Söyle beni bozkırı bir hırsız gibi dolaşan
 Söyle beni birdenbire hızlanan bir korkuya
 Söyle beni bıkkınlık veren ömre
 Söyle beni topacın uyuyuşuna

Söyle beni geç kalmış bir başkalık olan kalbim
 Söyle beni hasır şapkalı bir tanrı olan kalbim
 Söyle beni soyulmuş bir müze olan kalbim
 Söyle beni çürümüş bir portakal olan

Söyle beni yüzyılın bitmekte oluşuna
 Söyle beni erken uyandıran güneşe
 Söyle beni çılgın bir dümbelek çalınıyor
 Söyle beni bir Cumhuriyet olan kalbim
 Söyle beni devrimci bir halk olan
 Usluluğuna

...

Kimbilir belki de benim bir hayatım yok
Kimbilir belki de bir başkasıyım

Şeriata göre ben bir garibim
Tarikata katılsam tam göbekten girerim
Hakikati ararsan bir Tanrıyım aslında

Kimbilir belki de bir hayat olamadım
Bir Elam Tanrısıyım Keçi sakalım
Kimbilir belki de bir başkasıyım
Bir ölümün Gülüdür alımda taşıdığım

...

Kalbim bir dar sokaktır ve tehlikeli
Ben geçtim hayatım geride kaldı
Her dakika birini vurabilirim
Her dakika biri vurabilir beni

1960'ların ve 1970'lerin en hassas mihenk
taşlarından biridir Ergin Günçe şiiri:
Yaşananların çeşitli içbükey ve dışbükey ayna ve
merceklerde çarpışmasından süzülür. Bir yanıla
Garip Şiiri'nin kelime oyunlarını, alaycılığını,
tekerlemeye yatkınlığını, halk ağzının yalınlığını,
bir yanıla 1950 şiirinin imgeyle aykırı metaforlar
arasında gidip gelen bozup yeniden kurma
yaklaşımını harmanlamıştır.
Lirik bir siyasal şiir... Siyasal bir lirizm...

Kapak fotoğrafı: 1970'lerin başında Ergin Günçe (Aile arşivinden)

ISBN 978-975-08-2966-6

16 TL

9

789750 829666